REGVLA BEATI P. AVGVSTINI Et Constitutiones Fr. Seruorum.

VENETIIS,
Ex Officina Dominici Guerræi, & Io. Baptistæ, fratrum. M. D LXXX.

F. PROSPERI FLORENT.
SERVITAE BACCALAVREI.
CARMEN.

Minos, Zamolsis, Draco, Lycurgus, Iacob.
Cretenses, Scythiam, Athenas, Lacedæmona, Seruos
Instruxit, domuit, rexit, decorauit, adauxit
Legibus, & sacris populos rexere decretis
His, vt seruatis stellantis scandere Cœli
Sidera, fas esset, nitido Diademate comptos;
Qui cupit ergo celer rutilum conscendere Olympum
Festinet parere libens his legibus ipse,
Quas Pater hoc sanxit libro Venerandus Iacob,
Addidit hic plura, & breuius, meliusq; resarsit
Singula delecto, perpulchroq; ordine ponens
Quæ Patres uario pridem instituere uetusti.

PRAEFATIO IN REGVLAM ET CONSTITVTIONES FRATRVM SERVORVM.

R. P. F. IACOBI TAVANTHI FLORENTINI, Generalis eiuſdem Ordinis.

QVEMADMODVM quædam ſunt, quæ nulla poſſunt unquam humana ratione conuelli, ut diuina Dei præcepta, ac adeo quæcunq; etiam, quæ in illis radicitus cõtinentur, uel ab eiſdem tanquam à fœcundiſſimo, ac uberrimo fonte emanant, & multa, quę pro neceſsitate temporum, aut conſideratione ætatum, loco, perſona, & negotio temperari oportet. Ita Seruorum Ordo ſub protectione B. Mariæ Virginis Deo militans, ſecundum Regulam B.P. Auguſtini: hanc ipſam inconcuſſam ſemper ac ſtabilem habuit (ſi quidem in charitate Dei, & proximi ſita eſt) nullaq; temporum perturbatione iam per tercentum uigintiſeptem annos, aut rerum, locorum, perſonarumq; uiciſsitudine mutata eſt. At uero noſtri inſtituti Conſtitutiones, & ueterum Patrum noſtrorum ſtatuta, quanquam diuerſo quidem calle ad unum

eundemq; Beatitudinis gradum nos perducere contendant, tamen in dies, Deo salutis semitas clarius edocente, & gressus nostros in uiam pacis benignè dirigente, temporum succ:ssione, & Religionis nostræ senescente ætate (agit enim iam quadraginta & octo supra tercentum annos) quoquo modo mutationem aliquam sortitæ sunt. Neruus uerò earũ semper inconcussus permanẽs nunquàm emarcuit: nã quod ad Regularem uitam pertinet, quod ad edomandam carnis concupiscentiam orationibus, & uigilijs, quod ad compositionem morum, quod ad fugam seculi spectat, stabile, firmumq; fuit. Quod uerò imbecillitas humana non suffert, quod tẽporum calamitas urget, quod hominum improbitas cogit, quod morum perturbatio requirit, mutatum est. Quamobrem nouæ profectò omnino non sunt, quas nunc præ manibus obseruandas habemus, Cõstitutiones, & nouæ quodammodo dici possunt. Nam quatenus in eis illa uetus Religionis, & sanctorum Patrum nostrorũ pietas uiget, permanet charitas, ac uitæ æternæ perpetuatur scopus, quod seruiamus Deo sub Dei Genitricis patrocinio, quod mundũ & quæ in eo sunt, relinquamus, quod nos ipsos mutua charitate complectamur, quod ad Altare Christi inter Deum, & homines stemus, in his antiquissimum est Cõstitutionibus: ideo in illis nulla nouitas; sed sanctissima, & imperturbata uiget uetustas. Verum ex tẽporum, rerum, locorum, ac personarum uarietate aliquid noui in eis cognoscimus. Accepit sanè ordo Seruorum à Sanctissimis illis primis Patribus cõstitutiones multas pro eorum bona uolũtate, ut omnia secundum ordinem fierent, æquum est etiam, ut credamus posteriores, qui conati sunt aut quippiã ex illis abrogare, aut noua quędam statuta condere, id pari, bonaq; uoluntate fecisse, ut Deo seruirent, Catholicæ Ecclesiæ obsequium præstarẽt, ut nos uiam Dei docerent, ut tandem secundum exigẽtiam & temporis, & loci gregi sibi commisso opem ferrẽt. Quem-

admodum

admodũ iam decem ab hinc annis has nostras leges à sapientissimis predecessoribus nostris (iustas quidem ob causas) innouare tentatum est: Sed nescio quo casu (nisi dicam Demonis, cui omnia Deo grata summopere displicent) id nũquam consequi potuerũt. Annuit tandẽ Deus Pater consolationis, & misericordiæ, & mater B. Dei genitrix Virgo Maria, ut in Comitiis Generalibus Parmę celebratis uigesima sexta Maij anni 1579. ab iis, qui uniuersæ, ac totius Religionis onus, & maiestatem sustinebant, eligerentur ex numero prudentissimorum, qui tũc aderant, tres uiri, qui ingenio, sapientia, doctrina, & rerum gerẽdarum prudentia possent non solum instaurandarum legum, sed instituendarum etiam munus suscipere: Proinde selecti fuerunt R.P. Prouincialis Lombardię Magister Alexander de Scandiano, R. P. Prouincialis Venetiarum Magister Paulus Venetus, & R. P. Socius Prouinciæ Romandiolæ Magister Cyrillus de Bononia, qui ad finem Iunij ad Vrbem uenerant, ut unà nobiscũ, & cum R.P.M. Antonio de Burgo Sancti Sepulchri Procuratore in Rom. Curia commissum sibi negotium absoluerẽt, atq; summa cum charitate primùm ab Illustriss. & Reuer. D.D. Alexandro Episcopo Portuensi, & Sanctæ Rufinę. S.R.E. Viceecancellario Card. Farnesio nuncupato totius nostri Ordinis Protectore, mox post eiusdem ab Vrbe discessum ab Illustriss. & Reuer. D. D. Iulio Antonio. TT. Sancti Bartholomęi in Insula Presbytero Cardinale Sanctæ Seuerinæ nuncupato Viceprotectore admoniti, ut Reipublicę nostrę bono, honori, & maiestati essent intenti, & Regularia hæc nostra instituta, ne latum quidẽ unguem declinare permitterent, deinde per nos à Sanctissimo D. N. D. Gregorio Papa XIII. benedictione accepta, tàm salubre opus omni cum studio, & charitate pertractare cœperunt, ut Cõstitutiones nostri Ordinis sanctissimis Tridentini Concilij sanctionibus, ut Reformationi, ut unioni totius nostri Ordinis, qui prius erat in duas familias diuisus, per

fœlic.

fœlic.record.Pium Papam V.factæ.Vt & nouæ etiam duarũ Prouinciarum Venetiarum,& Mantuę institutioni consonas facerent. Sed statim,ut opus Deo,& bonis omnibus pergratum cœptum est, uehemens supra quàm dici posit,insurrexit ab Aquilone procella, ut quandoq; prædictis patribus, in animum uenerit, & ab incępto desistere,& ab Vrbe discedere,hinc factum est, ut longiori temporis interuallo Romæ detinerentur maximis expensis, & media æstate ardente Sole grauissimis tùm corporis, tùm animi laboribus.Quæ omnia,ut euitarent,& propriæ saluti consulerent, formularium literarum patentium, quibus uterentur omnes nostræ Religionis Præfecti, non ediderunt; ne eisdem præmerentur angustiis, quibus agitabantur in corrigendis Cõstitutionibus. Officium quoque B. Virginis Mariæ in die Sabbati recitandum non confecerunt, cum omnino nobis præceptum fuerit, ut diuina celebraremus secundum ritum Sanctæ Ro.Ecclesiæ, Breuiario, & Missali utentes reformato. Mare magnum iterum imprimendum non curauerunt, ne maioribus grauaretur Religio expensis. Vt Prouincia Regni Neapolitani tria uota in Generalibus comitijs haberet,atque ut Socius Generalis in omni Prouincia posset quãdoq; esse,etiã is qui non est magister,statuerunt:nedum pro communi pace Religionis, sed etiam sapientissimo, ac prudẽtissimo cõsilio Illustrissimorum & Reuerendissimorum DD. Protectoris,& Viceprotectoris. Reliqua uerò omnia multo studio,cura,industria, iudicio,& sudore utentes,corrigendo,declarando, & ad abusus tollendos aliquid addendo ita disposuerũt, ut tandem per 43. Cap. omnia complecterentur. Quæ quidem accuratè,& exactè diligenti opera,calamoq; sapientissimo, summi Pontificis iussu, recognita, castigata, atq; semel, & iterum correcta ab Illustriss.& Reuer.D.D.Iulio Antonio Presbytero Card. Sanctæ Seuerinæ Viceprotectore, & ab eodem Card. Sanctiss. D.N. D. Gregorio Papa XIII. præ-

sentata,

sentata, uiuæ uocis oraculo primùm, deinde per literas Apostolicas in forma Breuis Pontificiam confirmationem, & robur acceperunt, quod tãquam Sanctissimè factum benignè suo decreto comprobauit Illustriss. & Reuerendiss. D. Cardi. Farnesius Protector. Has ergo Constitutiones omnes boni, à prædictis patribus quibus hæc cura demandata fuerat, atque adeò ab ipsa illorum matre Religione, cuius sunt filij professione, & uoto, correctas, castigatas, reuisas, sanctissimis Ecclesiæ & Sanctorum Patrum decretis consonas, & primis nostri Ordinis institutis non repugnantes ab Illustriss. & Reuerend. Protectore approbatas, à Sanctissimo, Summoq; Pontifice confirmatas æquo animo accipient. In illis enim (quod est optimæ legis proprium) præcipitur bonum, promittitur uirtuti præmium, prohibetur transgressio, punitur malum, continent in se, (quod est legis bonæ qualitas) honestatem, iustitiam, possibilitatem & conuenientiam. Quæ constitutiones si cuipiam fortasse non probentur omnino, hic quæso audiat & Isidorum, & Gratianum dicentes. Sciendum est, quod pleraq; capitula ex causa, ex persona, ex loco, ex tempore consideranda sunt, quorum modi quia medullitus non indagantur, in erroris labyrinthum nonnulli intricando impinguntur, cum ante iudicant, quàm intelligant, ante inculpant, quàm iterando lecta perquirant.

Capitulorum Constitutionum INDEX.

F I N I S.

REGVLA SANCTI AVGVSTINI EPISCOPI.

De vnione custodienda, & pace seruanda in Religione. Cap. I.

ANTE *omnia fratres charissimi diligatur Deus, deinde proximus; quia ista præcepta sunt principaliter nobis data.*

Hæc igitur sunt, quæ ut obseruetis præcipimus in monasterio cõstituti.

Primùm propter quod in unum estis congregati, ut unanimes habitetis in domo: & sit uobis cor unum, & anima una in Deo. Et non dicatis aliquid proprium, sed sint uobis omnia communia, & distribuatur unicuique uestrum à Præposito uestro uictus, & tegumentum, non æqualiter omnibus; quia non æqualiter

ualetis omnes ; ſed potius unicuique, ſicut cuique opus fuerit. Sic enim legitis in actibus Apoſtolorum, quia erant illis omnia communia, & diſtribuebatur unicuique, ſicut cuique opus erat.

Qui autem aliquid habebant in ſeculo quando ingreſſi ſunt monaſterium, libenter uelint illud eſſe commune. Qui autem non habebant, non ea quærant in monaſterio, quæ nec foris habere potuerunt; ſed tamen eorum infirmitati, quod opus eſt, tribuatur; etiam ſi paupertas eorum, quando foris erant, nec ipſa neceſsaria poterat inuenire. Tamen non ideo putent ſe eſse fœlices, quia inuenerunt uictum, & tegumentum, quale foris inuenire non potuerunt. Nec erigant ceruices, quia ſociantur eis, ad quos foris accedere non audebant; ſed ſurſum cor habeant, & terrena uana non quærant, ne incipiant monaſteria diuitibus eſse utilia, non pauperibus; cum diuites illic humiliantur, & pauperes illic inflantur. Rurſus etiam illi, qui aliquid uidebantur eſse in ſeculo, non habeant faſtidio fratres ſuos, qui ad iſtam ſanctam ſocietatem ex paupertate uenerunt. Magis autem ſtudeant non de parentum diuitum dignitate; ſed de pauperum fratrum ſocietate gloriari. Nec extollantur, ſi communi uitæ aliquid de ſuis facultatibus contulerunt. Nec de ſuis diuitijs magis ſuperbiant, quia eas in Monaſterio partiuntur, quàm ſi eis in ſeculo fruerentur. Alia quippè quæcunque iniquitas in malis operibus

ribus exercetur, ut fiant; superbia uerò etiam bonis operibus insidiatur, ut pereant. Et quid prodest dispergendo dare pauperibus, & pauperem fieri, cum anima misera superbior efficitur diuitias contemnendo, quàm fuerat possidendo? Omnes ergo unanimiter, & concorditer uiuite, & honorate in uobis Deum inuicem, cuius templa facti estis.

De oratione, & ieiunio. Cap. II.

ORationibus instate horis, & temporibus constitutis. In oratorio nemo aliquid agat, nisi ad quod factum est, unde & nomen accepit. Vt si forte aliqui; etiam præter horas constitutas (si eis uacat) orare uoluerint, non eis sint impedimento, qui ibi aliquid agendum putauerint. Psalmis, & Hymnis cum oratis Deum, hoc uersetur in corde, quod profertur in ore, & nolite cantare, nisi, quod legitis esse cantandum. Quod autem non ita scriptum est, ut cantetur, non cantetur. Carnem uestram domate ieiunijs, & abstinentia escæ, & potus, quantùm ualetudo permittit. Quando autem aliquis non potest ieiunare; non tamen extra horam prandij aliquid alimentorum sumat; nisi cum ægrotat. Cum acceditis ad mensam, donec inde surgatis, quod uobis secundum consuetudinem legitur, sine tumultu, & contentionibus audite; ne solæ uobis fauces sumant cibum; sed & aures esuriant uerbum Dei.

Qui infirmi ſunt ex priſtina conſuetudine, ſi aliter tractantur in uictu, non debet alijs moleſtum eſſe, nec iniuſtum uideri eis, quos aliqua fecit conſuetudo fortiores. Nec illos fœliciores putent; quia ſumunt, quod non ſumunt ipſi; ſed ſibi potiùs gratulentur; quia ualent, quod non ualent illi.

Et ſi eis, qui uenerunt ex moribus delicatioribus ad monaſterium, aliquid alimentorum, ueſtimentorum, operimentorumúe datur, quod alijs fortioribus, & ideo fœlicioribus non datur: cogitare debent, quibus non datur, quantum de ſua ſeculari uita illi ad iſtam deſcenderint, quamuis uſque ad aliorum, qui ſunt corpore firmiores, frugalitatem peruenire non potuerint. Nec debent uelle omnes, quod paucos uident amplius (non quia honorantur, ſed quia tollerantur) accipere, ne contingat deteſtanda peruerſitas, ut in monaſterio; ubi quantum poſſunt, fiunt diuites, laborioſi, fiant pauperes delicati. Sanè quemadmodum ægrotantes neceſſe habent minus accipere, ne grauentur; ita & poſt ægritudinem ſic tractandi ſunt, ut citius recreentur: etiam ſi de humillima ſeculi paupertate uenerint: tanquam hoc illis contulerit recentior ægritudo, quod diuitibus anterior conſuetudo. Sed cum uires priſtinas reparauerint, redeant ad fœliciorem conſuetudinem ſuam, quæ famulos Dei tanto amplius decet, quanto minus indigent; ne cibi eos teneat uoluptas iam uegetatos, quos

necessitas leuarat infirmos. Illos sanè extiment ditiores, qui in sustinenda parcitate fuerint fortiores; melius est enim minus egere, quàm plus habere.

De multiplici honestate seruanda in habitu, incessu, societate, moribus, & correctionibus. Cap. III.

NON *sit notabilis habitus uester. Nec affectetis uestibus placere, sed moribus. Quando proceditis, simul ambulate. Cum ueneritis, quò itis, simul state. In incessu, statu, habitu, & in omnibus motibus uestris nihil fiat, quod cuiusquam offendat aspectum; sed quod uestram deceat sanctitatem.*

Oculi uestri, etsi iaciantur in aliquam fœminarum, in nullam figantur. Neq; enim, quando proceditis, fœminas uidere probibemini; sed appetere, uel ab ipsis appeti uelle, criminosum est. Nec solo tacito affectu, sed affectu quoque, & aspectu appetitur, & appetit concupiscentia fœminarum. Nec dicatis uos habere animos pudicos, si habeatis oculos impudicos; quia impudicus oculus impudici cordis est nuncius. Et cum se inuicem sibimet (etiam tacente lingua) conspectu mutuo corda nunciant impudica, & secundum concupiscentiam carnis alterutro delectantur ardore; etiam intactis ab immunda uiolatione corporibus, fugit castitas ipsa de moribus. Nec putare debet, qui in fœminam

figit

figit oculum, & illius in se diligit fixum, ab alijs se non uideri, cum hoc facit, uidetur omnino, & à quibus se uideri non arbitratur. Sed, etsi lateat, & à nemine hominum uideatur, quid faciet de illo desuper inspectore, quem latere nihil potest? An ideo putandus est non uidere, quia tanto uidet patientius, quanto sapientius? Illi ergo uir sanctus timeat displicere; ne uelit feminæ malè placere. Illum cogitet omnia uidere, ne uelit fœminæ malè uideri. Illius nanque & in hac causa commendatus est timor, ubi scriptum est. Abominatio est Domino defigens oculum. Quando ergo simul estis in Ecclesia, aut ubicunque fœminæ sunt, inuicem uestram pudicitiam custodite. Deus enim, qui habitat in uobis, etiam isto modo custodiet uos ex uobis. Et si hanc, de qua loquor, oculi petulantiam in aliquo uestrum aduerteritis, statim admonete; ne mala cœpta progrediantur, sed de proximo corrigantur. Si autem post admonitionem iterum, uel alio quoque die id ipsum eum facere uideritis, iam uelut uulneratum sanandum prodat, quicunque hoc potuerit inuenire. Prius tamen est alteri, uel tertio demonstrandum, ut duorum, uel trium possit ore conuinci, & competenti seueritate coerceri. Nec uos iudicetis esse maleuolos, quando hoc indicatis. Magis quippè innocentes non estis, si fratres uestros, quos indicando corrigere potestis, tacendo perire permittitis. Si enim

frater

frater tuus uulnus haberet in corpore, quod uelit occultari, dum timet secari, nonne crudeliter à te sileretur, & misericorditer indicaretur? Quantò potius debes manifestare, ne deterius putrescat in corde? Sed antequam alijs demonstretur, per quos conuincendus est, si negauerit; prius Præposito debet ostendi, si admonitus neglexerit corrigi: ne forte possit secretius correctus non innotescere cæteris. Si autem negauerit, tunc neganti adhibendi sunt alij (etiam coram omnibus) ut possit non ab uno teste argui, sed à duobus, uel tribus conuinci. Conuictus uerò secundum Præpositi, uel etiam Presbyteri (ad cuius dispensationem pertinet) arbitrium, debet emendatoriam subire uindictam. Quam si ferre recusauerit (etiam si ipse non abscesserit) de uestra societate proijciatur. Non enim hoc fit crudeliter, sed misericorditer; ne contagione pestifera plurimos perdat. Et hoc quod dixi de oculo non figendo, etiam in cæteris inueniendis, prohibendis, indicandis, conuincendis, iudicandisq; peccatis diligenter, & fideliter obseruetur cum dilectione hominum, & odio uitiorum. Quicunque autem in tantum progressus fuerit malum, ut occultè ab aliquo litteras, uel quodlibet munus accipiat; si hoc ultro confitetur, parcatur illi, & oretur pro eo. Si autem deprehenditur, atque conuincitur, secundum arbitrium Præpositi, uel Presbyteri, grauius emendetur.

De

De custodia indumentorum, & pietate infirmis exhibenda. Cap. IIII.

Vestes uestras in unum habeatis sub uno custode, uel duobus, uel quot sufficere possint ad eas excutiendas; ne à tinea lædantur. Et sicut pascimini ex uno cellario, sic induamini ex uno uestiario. Si fieri potest, ad uos non pertineat, quod uobis indumentum pro temporum congruentia proferatur, utrum hoc recipiat unusquisque quod deposuerat, an aliud, quod alter habuerat: dum tamen unicuique, prout cuique opus est, non negetur. Si autem hinc inter uos contentiones, & murmura oriuntur, dum conqueritur aliquis, se deterius accepisse, quàm prius habuerat, & indignum se esse, quod non ita uestiatur, sicut alius frater eius uestiebatur; hinc uos probate quantum uobis desit in illo interiore sancto habitu cordis, qui pro habitu corporis litigatis. Tamen si uestra tolleratur infirmitas, ut hoc recipiatis, quod deposueratis, in unum tamen locum, sub communibus custodibus habete, quod ponitis. Ita sanè, ut nullus sibi aliquid operetur; sed omnia opera uestra in unum fiant maiori studio, atque frequentiori alacritate, quàm si uobis singuli propria faceretis. Charitas enim, de qua scriptum est, quod non quærit, quæ sua sunt, sic intelligitur, quia communia proprijs, non propria communibus anteponit. Et ideo quanto magis rem communem,

quàm propria uestra curaueritis, tantò uos amplius proficere noueritis. Ut in omnibus, quibus utitur transitoria necessitas, supereminеat, quæ permanet Charitas. Cõsequens ergo est, ut etiam cum quis suis filijs, aut aliqua necessitudine ad se pertinentibus in monasterio constitutis aliquam contulerit uestem, siue quodlibet aliud inter necessaria deputandum, non occultè accipiatur; sed sit in potestate Præpositi, ut in rem communem redactum, cui necesse fuerit, præbeatur. Quod si aliquis rem sibi collatam cœlauerit, furti iudicio condemnetur.

Indumenta uestra secundum arbitrium Præpositi lauentur, siue à uobis, siue à fullonibus; ne interiores animæ sordes contrahat mundæ uestis nimius appetitus.

Lauacrum etiam corpori, cum infirmitatis necessitas cogit, minime denegetur. Sed fiat sine murmure de consilio medicinæ; ita ut, etiam si nolit, iubente Præposito faciat, quod faciendum est pro salute. Si autem uelit, & forte non expedit, suæ cupiditati non obediatur. Aliquando enim (etiam si noceat) prodesse creditur, quod delectat. Denique si latens est dolor in corpore, famulo Dei dicenti, quod sibi doleat, sine dubitatione credatur. Sed tamen; utrum sanando illi dolori, quod delectat, expediat; si non est certum, medicus consulatur. Nec eant ad balnea, siue quocunq; ire necesse fuerit, minus quàm duo, uel tres. Et ille, qui habet aliquò eundi necessitatẽ, cum quibus Præpositus iusserit, ire debet. Aegrotan-

tium cura, siue post ægritudinem reficiendorum sine aliqua imbecillitate, etiam sine febribus laborantium, uni alicui debet iniungi, ut ipse de cellario petat, quod cuiq; opus esse prospexerit. Siue autem qui cellario, siue qui uestibus, siue qui codicibus præponuntur, sine murmure seruiant fratribus suis. Codices certa hora singulis diebus petantur, extra horã, qui petierit, non accipiat. Vestimenta uerò, & calciamẽta, quãdo fuerint indigentib. necessaria, dare nõ differãt, sub quorũ custodia sunt, quæ poscuntur.

De fraterna dilectione. Cap. V.

Lites aut nullas habeatis, aut quàm celerrimè finiatis; ne ira crescat in odium, & trabem faciat de festuca, & animam faciat homicidam. Sic enim legitis. Qui odit fratrem suum, homicida est.

Quicunq; conuitio, uel maledicto, uel etiam criminis obiectu aliquem læserit, meminerit satisfactione quantò citius curare, quod fecit: & ille, qui læsus est, sine disceptatione dimittere. Si autem inuicem se læserint, inuicem sibi debita relaxare debebunt propter orationes uestras, quas utique, quantò crebriores habetis, tantò sanctiores habere debetis. Melior est autem, qui quàmuis ira sæpe tentetur, tamen impetrare festinat, ut sibi dimittat, cui se fecisse agnoscit iniuriam, quàm qui tardiùs irascitur, & ad ueniã petendã tardius inclinatur. Qui autem nunquã uult petere ueniam, aut non ex animo petit, sine causa est

in mo-

in monasterio, etiam si inde non proijciatur. Proinde vobis à uerbis durioribus parcite, quæ si emissa fuerint ex ore uestro, non pigeat ex ipso ore proferre medicamenta, unde facta sunt uulnera. Quando autem necessitas disciplinæ in moribus coercendis dicere uos dura uerba compellit, si etiam ipsi modum uos excessisse sentitis, non à uobis exigitur, ut à uobis subditis ueniam postuletis; ne apud eos, quos oportet esse subiectos, dum nimium seruatur humilitas, regendi frangatur authoritas. Sed tamen petenda est uenia ab omnium domino; qui nouit etiam eos, quos plùs iusto fortè corripitis, quanta beneuolentia diligatis. Non autem carnalis, sed spiritualis inter uos debet esse dilectio.

De obedientia, & reuerentia Prælatis exhibenda, eorumque conditionibus. Cap. VI.

P*Ræposito tamquam patri obediatur, multò magis Presbytero, qui omnium uestrum curam gerit.*

Ut ergo cuncta ista seruentur, & si quid seruatum minus fuerit, non negligenter prætereatur, sed ut emendandum, corrigendumque curetur, ad Præpositum præcipuè pertinebit; ut ad Presbyterum, cuius est apud uos maior authoritas, referat, quod modum, uel uires eius excedit, ipse uerò, qui uobis præest, non se existimet potestate dominante, sed charitate seruiente

 fœlicem.

fœlicem. Honore coram vobis Prælatus sit uobis. Timore coram Deo substratus sit pedibus uestris. Circa omnes seipsum bonorum operum præbeat exemplum: Corripiat inquietos: consoletur pusillanimes; suscipiat infirmos; patiens sit ad omnes; disciplinam libens habeat; metuendus imponat. Et quamuis utrumq; sit necessarium, tamen plus à uobis amari appetat, quàm timeri, semper cogitans Deo se pro uobis redditurum esse rationem. Vnde uos magis obediendo non solùm uestri, sed ipsius etiàm miseremini, qui inter uos quantò in loco superiori, tantò in periculo maiori uersatur.

De obseruantia mandatorum Regulæ, & modo obseruandi. Cap. VII.

D*Onet Deus, vt obseruetis hæc omnia, tanquàm spiritualis pulchritudinis amatores, & bono Christi odore de bona vestra conuersatione fragrantes, non sicut serui sub lege; sed sicut liberi sub gratia constituti.*

Vt autem vos in libello hoc, tanquàm in speculo possitis inspicere, ne per obliuionem aliquid negligatis; semel in septimana vobis legatur: & vbi vos inueneritis ea, quæ scripta sunt, facientes, agite gratias domino bonorum omnium largitori. Vbi autem sibi quicunq; vestrum viderit aliquid deesse, doleat de præterito, caueat de futuro, orans vt sibi debitum dimittatur; & in tentationem non inducatur Amen.

GREGORIVS PAPA XIII.

AD perpetuam rei memoriam. Cũ ſicut accepimus. Dilecti filij Fratres Ordinis Seruorũ Beatæ Mariæ ſemper Virginis, ſub Regula Sancti Auguſtini uiuentes, in Capitulo Generali nuper mẽſibus præteritis ab eis Parmæ celebrato ſimul cõgregati, nõnulla ſtatuta ad fœlicem ſtatum, & directionem, ac reformationem eiuſdem Ordinis fecerint. Atque dederint in mandatis dilectis filijs Alexandro Prouinciali Lombardiæ, & Paulo Prouinciali Venetiarum, ac Cyrillo Socio Prouinciæ Romandiolæ, ut unà cum dilectis filiis Iacobo de Florentia Priore Generali, & Antonio de Burgo ſancti Sepulchri Procuratore in Romana Curia dicti Ordinis, omnes eiuſdem Ordinis cõſtitutiones iuxta litteras reformationis eiuſdem Ordinis, per Fel. Record. Pium Papam V. prædeceſſorem noſtrum factæ, atque iuxta dicti Ordinis Regularia inſtituta corrigerent, ac reformarent, & ſimul cum aliis in dicto Capitulo ſtatutis æderent, & earum à nobis confirmationem peterent. Ipſi uerò ſimul in monaſterio ſancti Marcelli de Vrbe dicti Ordinis conuenientes, prædictas conſtitutiones iuxta litteras Reformationis prædictæ, ac ſtatuta in eodem Capitulo Generale decreta correxerint, reformarint, & compilarint, nonnullas dubietates, quæ in eis erant, explicantes, ac etiam quædam alia de nouo addentes, prout eis uiſum eſt expedire; atque illas deinde à nobis confirmari

firmari

firmari humiliter supplicauerint. Nos uerò constitutiones prædictas, & per eosdem Priorem Generalem, & secum deputatos Fratres prædictos (ut præfertur) correctas, & reformatas, ac compilatas, dilecto filio nostro Iulio Antonio TT. Sancti Bartholomæi in Insula Presbytero Cardinali Sanctæ Seuerinæ nuncupato, eiusdem Ordinis apud nos, Sedemq; Apostolicam, pro Venerabili fratre nostro Alexandro Episcopo Portuen. Cardinali Farnesio nuncupato Protectore, Viceprotectori, reuidendas, & examinandas remiserimus, dictusq; Iulius Antonius Cardinalis, illas accuratè, ac omni cũ diligentia reuiderit, & examinauerit: Cupientes easdem constitutiones, & ordinationes ab omnibus, quos illæ quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, diligenter, & exactè obseruari. Ac Priorem Generalem, & secum deputatos prædictos, atque alios uniuersos eiusdem Ordinis Fratres à quibusuis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, alijsq; Ecclesiasticis Sententijs, Censuris, & Pœnis à iure, uel ab homine, quauis occasione, uel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, (ad effectum præsentium dumtaxat consequendum) harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes. Necnon constitutionum prædictarum tenores, præsentibus pro expressis habentes. Ac reuocantes in primis alias eiusdem Ordinis constitutiones, presertim editas de Anno Domini 1569. Huiusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas cõstitutiones, & ordinationes prædictas à Priore Generali, ac secũ deputatis Fratribus prædictis correctas, reformatas, compilatas, & æditas, & ab eodem Iulio Antonio Cardinale (ut præfertur)

fertur) reuiſas, & examinatas,atq; omnia,& ſingula in eis contenta ex certa ſcientia Apoſtolica authoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus. Illisq; perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus. Ac omnes,& ſingulos tàm iuris,quàm facti,& ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium defectus (ſi forſan qui interuenerint in eiſdem) ſupplemus. Præcipimus quoq; in uirtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ pœna omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus,quatenus de cętero cõſtitutiones,& ordinationes præfatas inuiolabiliter obſeruent, & obſeruare ſtudeãt. Decernẽtes præſentes litteras nullo unquam tẽpore ſubreptionis, uel obreptionis, ſeu nullitatis uitio, aut intentionis noſtræ, uel quoppiam alio defectu notari, impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi; Seu etiã per Sedis Apoſtolicæ de Latere Legatos, aut Vicelegatos, ſeu dictum Alexandrum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Protectorem, ſeu Viceprotectorem, aut Generalẽ, & Superiores dicti Ordinis, uel quoſcunq; alios, quauis authoritate reuocari, ſuſpẽdi, reſtringi, limitari, uel eis in aliquo derogari nullatenus unquam poſſe; Sed cõſtitutiones, & ordinationes prædictas à Priore Generali, & ſecum deputatis Fratribus huiuſmodi correctas, & reformatas, ac ab eodẽ Iulio Antonio Cardinale reuiſas, & examinatas perpetuò ualidas, & efficaces fore, & eſſe: necnõ ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri. Sicq; in præmiſſis ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcunq; Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & alios quauis authoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudican-

dicādi, & interpretandi facultate, & authoritate, ubique iudicari,& definiri debere. Necnon irritum,& inane,si secus super his à quocūq; quauis authoritate scienter, uel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis iuramēto,confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis,statutis,& consuetudinibus,priuilegijs quoque,indultis,& litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis,& innouatis: Quibus omnibus,eorum tenores præsentibus pro expressis habentes(illis aliàs in suo robore permansuris) hac uice dūtaxat,specialiter, & expressè derogamus,cæterisq; contrarijs quibuscunque. Cęterū quia difficile foret, præsentes litteras ad singula quæq; loca,ubi necesse fuerit,deferri,uolumus, & similiter dicta authoritate decernimus, quod transumpto pręsentium litterarum sigillo alicuius Pręlati Ecclesiastici munito, & manu Notarij publici subscripto eadē fides tàm in iudicio,quàm extra illud ubilibet adhibeatur,quæ ipsis originalibus adhiberetur,si forēt exhibitæ, uel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die 21. Septembris 1579. Pontificatus nostri anno octauo.

Cæ. Glorierius.

ALexander miseratione diuina Episcopus Portuen. & Sanctæ Rufinæ, S. R. E. Vicecancell. Cardinalis Farnesius nuncupatus, ac totius Ordinis Seruorum Beatæ Mariæ semper Virginis Protector Vniuersis, & singulis Religionis eiusdem Patribus Magistris, Licentiatis, Baccalaureis, ac alijs quibuscunque Fratribus salutem in Domino sempiternam. Cum per Reueren. Patrem Magistr. Iacobum Tauanthium de Plebe Florentinum Priorem Generalem exhibitæ Viterbij nobis fuissent uestri Ordinis constitutiones ex decreto Capituli Generalis hoc Anno 1579. Parmæ celebrati, per Reuerendos Patres Magistros Alexandrum de Scandiano Prouincialem Lombardiæ, Paulum Venetũ Prouincialem Venetiarum, & Cyrillum Bononiensem Socium Prouinciæ Romandiolæ, unà cum prædicto Priore Generali, & Magistro Antonio de Burgo Procuratore Ordinis in Rom. Curia reformatæ, compilatæ, & editæ, atque ab Illustriss. & Reueren. Iulio Antonio TT. Sancti Bartholomæi in Insula Presbytero Cardinali Sanctæ Seuerinæ nuncupato, nobis absentibus nomine nostro apud Sedem Apostolicam uestri Ordinis Viceprotectore accuratè reuisæ, ac omni diligentia examinatæ: ut ea authoritate, qua ex Protectionis nostræ munere, de hac uniuersa Seruorum Re-

ligione fungimur easdem omnes, & singulas approbaremus, & confirmaremus. Nos huiusmodi supplicationibus inclinati constitutiones prædictas approbandas, & confirmandas esse, duximus: prout præsenti decreto omnes, & singulas approbamus, & confirmamus. Præcipientes de cætero ab omnibus, & singulis Religionis prædictæ professis recipi, & inuiolabiliter obseruari. Et ita per hoc decretum manu nostra subscriptum, & solito nostro sigillo signatum mandamus.

Datum in Arce Viterbij Die prima Octobris.
M D L X X I X.

A. Cardinalis Farnesius Protector.

CONSTITVTIONES ORDINIS FRATRVM SERVORVM B. MARIAE Virg. sub Reg. S. Augustini.

De Reuerentijs Beatæ Mariæ. Cap. I.

QVONIAM ordo Seruorum sub protectione speciali B. Mariæ Virginis Deo militat, æquum est, ut eam specialibus obsequiis, & Reuerentiis inter Diuina præcipuè prosequatur. Idcirco in quacunq; Ecclesia Ordinis nostri sit Capella, siue Altare in honorem eiusdem B. Virginis dedicatum. Et omni quarta feria cantetur missa B. Mariæ Virginis uotiua, nisi fuerit festum nouem lectionum, aut feria Aduentus, Quadragesimæ, uel quatuor temporum, aut Vigilia: & in ea dicatur collecta. Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus. pro Illustris. & Reuerend. Domino Cardinali nostri Ordinis Protectore. Dicatur etiam quolibet ve-

ſpere, Vigilia B. Mariæ Virginis cum tribus Lectionibus, & duobus Reſponſoriis, poſt tertiam enim Lectionem dicitur Salue Regina; ſed feria ſexta cantetur ſicut in duplici Feſto. Antiphona Salue Regina quotidiè poſt Completorium deuotè, & abſque uerborum repetitione cantetur, præterquàm diebus feſtis, quando cantari debet poſt Veſperas ob populi deuotionem. Et ad eam omnes Fratres de conuentu, etiam Officiales, quamuis Prouinciales eſſent, omnibus negociis omiſſis conueniant: atque, ut nullam habeant excuſationem, ad hunc effectum pulſetur Campana. Officium paruum B. Mariæ Virginis dicatur in Choro ſecundum Ordinarium Breuiarij Rom. Et quibus diebus in Choro non dicitur, perſoluatur deuotè à Fratribus binis, aut pluribus pro locorum commoditate.

De Officio Eccleſiæ. *Cap. II.*

MISSAE, Matutinum, Horæ canonicæ, & alia Diuina officia ſecundum ordinem Rom. Eccl. [& iuxta regularia Ordinis noſtri inſtituta] ſuo debito tempore perſoluantur. Ita ut Matutinum ueſpere præcedente nunquàm dicatur; ſed in omnibus conuentibus poſt mediam noctem, & ante auroram ſemper cantetur; & non plana uoce legatur; præterquàm per Octauam corporis Chriſti, ubi ueſpere præcedentis diei iuxta cuiuſcunq; Conuentus conſuetudinem cantandum erit. Diuina uero officia omnia diſtinctè, deuotè, & moroſè, ac clara, & intelligibili uoce recitentur, cum pauſis, & punctis debitis, ita ut ab

ex Bull. Refor.

aſtantibus

astantibus intelligantur. [semper autẽ attentè, & etiã cũ cantu solemni in diebus, quibus cõsueuit, celebrẽtur.] Quando aũt fiunt commemorationes de Sanctis Apostolis Petro, & Paulo, fiant etiam de Sancto Augustino, & B. Philippo, necnon de Sanctis protectoribus Locorum, in quibus situs est conuentus: in Missa quidem in Oratione. A cunctis: in Vesperis autem, & Matutino pluribus Antiphonis, & Orationibus de Proprio, uel Communi desumptis pro Conuentuum consuetudine. Fiat officium duplex in Festis Sanctæ Annæ, Sancti Petri Martiris, & B. Philippi iuxta indultum Leonis Papæ. X. sub datum Florentiæ die 14. Ianuarij 1516. Pontificatus sui anno tertio. In omnibus aliis seruetur ordo Breuiarij Romani, & Missalis Romani. Campana pulsetur ante Missam, & Horas canonicas iuxta locorum consuetudinem. Luminaria quoque saltem duo accendantur semper, dum Missæ, & alia Diuina officia celebrantur. Missa conuentualis quotidiè cantetur, eique intersint Fratres omnes de Conuentu, tàm Clerici, quàm Laici, publicis negociis non impediti. Qui uerò ob legitimum impedimentum interesse nequiuerint, uel celebrent, uel priuatam Missam audiant. [Horis etiam canonicis diurnis, atque nocturnis, omnes Clerici (etiam Superiores, & quicunque priuilegiati) intersint, nisi qui fuerint publicis negociis rationabili causa impediti; quibus eo tantùm tempore, quo actu in negociis conuentus, & Ordinis occupati sunt, aliquid remittatur. Exceptisq; Prædicatoribus tempore Aduentus, & Quadragesimæ, & quandocunq; infra annum prædicant. Exceptis etiam Lectoribus, cum quibus iis diebus,

ex Bull. Refor.

ex Bull. Refor.

in qui-

in quibus legunt, superioris arbitrio poterit in aliquo dispensari. Nec satis habeat quæque domus Missas, siue fundatione, siue statuto, siue consuetudine debitas, uel præscripto superioris designatas duntaxat celebrasse; sed Fratres omnes Sacerdotes Missam etiam non adstricti frequẽtissimè celebrent.] Sciantq; oẽs, quòd in sacris ordinibus constituti, & qui professionem emiserunt, horas Canonicas quotidiè recitare tenentur, ideo curabunt nequaquam prætermittere Diuini officij celebrationem. Si qui uerò (quòd absit) publicè notati fuerint, uel quòd Breuiaria secundum Ordinem Rom. non habeant, uel quòd frequenter Diuinum Officium omittant, uel quòd raro Missam celebrent, & ter admoniti à Priore, se emendare neglexerint, uoce actiua, & passiua, atque omni officio perpetuò priuentur. Nec publica negocia Conuentuum administratores excusabunt, quamuis enim cũ cæteris Choro interesse nequiuerint, priuatim tamen Officium totum persoluere tenentur. Laici uerò, & nescientes legere Coronam Diuini Officij loco quotidiè bis dicant, ut negotia domi, forisq; commodius peragere possint, Missam uerò Sacerdotes oẽs secundum Ordinarium Missalis Romani deuotè, non nimia celeritate, aut tarditate, sed honesta mediocritate celebrent. Et in commemoratione fidelium uiuorum Illustrissimi, & Reuerendissimi Protectoris, & Prioris Generalis meminerint, illosque Deo commendent. Missaliq;, Breuiario, & sacris uestibus ad Diuina Officia peragenda, cæterisq; cærimoniis Fratres omnes cuiuslibet Conuentus utantur, secundum ritum, & morem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. [Resque Sacristiæ

ex Bull. Refor.

cuiuscun-

cuiuſcunque generis ſint, nullo modo alienentur, nec pignori dentur, nec ullo modo ulli accommodentur; ſed ſolùm Eccleſiæ propriæ deſeruiant.] Confeſſio in Prima, & Completorio fiat ab Hebdomadario, qui & Fratres aſpergat aqua benedicta, dum cantatur. Salue regina. In fine Completorij fiat commemoratio Defunctorum cū Pſalmo. De profundis. Ver. Reſponſ. & Oratione. Abſolue. Qua facta omnes genuflectant, uerſus Prælatum maiorem, & dicant. Iube domne benedicere, & ipſe det illis paternam benedictionem. Qua finita conueniant omnes ad mentalem orationem per dimidium horæ faciendam. Idque etiam ſeruent quotidiè per aliud horæ dimidium poſt Officiū matutinum. Cum uerò Fratres ad Eccleſiam conueniunt Diuina Officia celebraturi die, noctuq; integro habitu accedant induti. Et, ut tollatur omnis ſcandali occaſio, nemo tēpore, quo Diuina Officia perſoluuntur, per Eccleſiam, uel ante fores eius deambulet, nec ſtet pro ianuis Sacriſtiæ, aut apud Chorum conſideat, uel per Eccleſiam tranſire audeat, ſub pœna non exeundi ſepta Monaſterij per duos menſes.

De Mortuorum ſuffragijs. Cap. 3.

CVM aliquis ex noſtro Ordine, aut ex ijs, qui eius priuilegiis gaudent, ab hac luce migrauerit, Prior Conuentus quàm primùm id nunciet ſuo Prouinciali, qui omnibus Prouincialibus id ſignificare teneatur. Prouinciales autem id nuncient omnibus Prioribus ſuarum Prouinciarum, quod cum ad notitiam illis peruenerit, pro defuncti anima in omnibus Conuen-

Conuentibus dicãtur Vesperæ, Matutinum, Laudesq; defunctorum, & Missa Conuentualis, qua finita cantetur Responsorium, cui omnes Clerici, & Laici intersint. Et quilibet Sacerdos, cum primùm de obitu alicuius Fratris illi constiterit, tres Missas pro anima eius celebret. Clerici uerò Officium mortuorum, qui autem legere non norunt, quinquaginta Pater noster, & totidem Aue maria. Pro Summo uerò Pontifice decantentur Vigiliæ, & Missa pro Defunctis solemniter cum Responsorio, & quilibet Sacerdos pro eius anima tres Missas celebret, Clerici Psalterium recitent, ignari uerò litterarum quinquaginta Pater noster, & totidem Aue maria. Quæ suffragia fiant etiã pro Illustrissimo, & Reuerendissimo Protectore, pro Priore Generali, Procutatore Ordinis, Priore Prouinciali, & Conuentuali. Anniuersaria Fratrum nostrorum fiant singulis quibusq; mensibus. Anniuersaria uerò parentum nostrorum fiant. 14. die mensis Ianuarij. Anniuersaria autem benefactorum nostri Ordinis fiant. 17. die mensis Septembris. Modus uerò celebrationis Anniuersariorum talis erit. Conuentualis cantetur Missa cum Responsorio pro Defunctis; quilibet Sacerdos Missam pro Defunctis celebret. Clerici totum Officium mortuorum, qui legere non norunt, Coronam B. Virginis semel deuotè dicant, Deo commendantes Defunctorum animas. Quæ Anniuersaria ne aliqua negligentia, aut obliuione omittantur, conscribantur in tabula, in qua reliquæ Conuentus obligationes pro Missis dicendis, aut Anniuersariis celebrandis sunt descriptæ. Ipsa uerò tabula conscripta appendatur in loco conspicuo Sacristiæ.

De

De Cærimonijs. Cap. IIII.

INGRESSVRI Fratres in Ecclesiam ad celebranda Diuina Officia prius in Capitulo, uel Sacrario congregentur, indeq; exeuntes ordinatè bini incedant. Et ingredientes Ecclesiam aqua benedicta se aspergant. Et cum peruenerint coram Altari, profundè se inclinent, & (si ibi fuerit Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum) genuflectant. Deinde singuli ad loca sua progrediantur. Et facto signo à Prælato inclinati profundè, aut genuflexi pro temporis exigentia, dicant secretò: Pater noster, & Aue maria, atque ad Matutinum, & Primam etiam Credo. Factoq; iterum signo à Prælato surgant. Tunc Hebdomadarius incipiat Officium omnibus ad Altare uersis. Et cum uersiculus. Deus in adiutorium. dicitur, muniant se signo crucis. Inclinent etiam se profundè Choro ad Chorum uerso quoties dicitur. Gloria patri. & ultimus uersus Hymnorum, & penultimus Cantici trium puerorum, & Vers. Sit nomen Domini benedictum. Et quoties nominatur uenerabile nomen D. N. Iesu Christi, Beatæ Mariæ semper Virginis, [& Sancti, cuius festum celebratur.] In Missa pariter inclinẽt se omnes in principio cantici Angelorum. Gloria in excelsis Deo. & cum dicuntur uersus. [Adoramus te] Gratias agimus tibi. Suscipe deprecationem nostram, & cum dicitur prima collecta, & collecta de B. Virgine tàm ante Epistolam, quàm post Communionẽ, & in Prefatione cũ dicitur. Gratias agamus. In singulis etiam Horis cum Oratio diei, aut B. Virginis dicitur. In prima pariter.

ex Ord. Miss.

ex Ord. Miss.

cum dicitur: Sancta Maria, & omnes Sancti. Lector quoque, aut cantor quotiescumque Psalmum uel Antiphonam ceperit, & postquam dixerit. Iube domne benedicere profundè se inclinet. Cum uerò dicuntur preces in Prima, & Completorio, & pariter cum dicitur. Pater noster. Aue Maria, & Credo. in fine Horarum omnes se inclinent. Genua uerò flectant in Ferialibus diebus ieiuniorum, cum in principio Horarum. Pater noster. Aue maria, uel etiam Credo. dicitur. Cumque dicuntur preces usque ad Orationem, quam Hebdomadarius stans dicit alijs tñ genuflexis. Cum etiam dicitur legendo. Salue Regina: quando uerò cantatur, genua flectuntur usq; ad secundum. Salue. [In Missis autem in diebus ferialibus ieiuniorum, & in Missis Defunctorũ genua flectant omnes, cum dicuntur collectæ ante Epistolam, & post Communionem,] Singulis item diebus, quando legitur Offertorium, & post: Orate fratres usque ad Præfationem. Et dum eleuatur Sanctissimum corpus, & sanguis D. N. Iesu Christi usque ad. Pater noster, quod dum cantatur, stent omnes uersi ad Altare, præterquàm in Missis Ferialibus, & Defunctorum. Finito Pater noster: iterũ genua flectuntur usque ad Agnus Dei. In missis autem priuatis genua flectant astantes semper, præterquàm dum legitur Euangelium. Genua item flectuntur cum dicuntur Versiculi. Aue maris stella. Veni creator Spiritus. O crux aue spes unica, O salutaris hostia. Tantum ergo Sacramentum. Quos pretioso sanguine redemisti. Et homo factus est. Adiuua nos Deus salutaris noster. Veni sancte Spiritus. Salue sancta parens. Et uerbum caro factum est. Et

ex Ord. Miss.

procidentes adorauerunt eum. Et procidens adorauit eum. Et inclinato capite tradidit ſpiritum. Et in fine Miſſæ, dum Sacerdos aſtantibus benedicit. Genua flectuntur etiam cum Fratres in Capitulo conuenientes Dei miſericordiam implorant cum Pſalmo Deus miſereatur noſtri. Cumque ſuas culpas dicunt, aut ueniam poſtulant pro iniuriis inuicem illatis. Et quando exeunt de Monaſterio, uel reuertuntur genuflexi benedictionem petant. Quando uerò Refectoriũ poſt factam benedictionem ingrediuntur, uel ante gratiarum actionem egrediuntur, in medio loci genua flectant; nec inde ſurgant, donec ſignum factum fuerit à Prælato, quod etiam ſeruare debent, quando poſt inchoatum Diuinum Officium Chorum ingrediuntur, & pariter cum in Choro, uel Refectorio, aut Capitulo legendo, aut canẽdo, ſiue aliquid aliud agendo offenderint. Nouitij etiam, Conuerſi, cæteriquè ad Sacerdotium nondum promoti à menſa ſurgentes, & quotieſcumque à Prælato ſibi aliquid imponitur, genuflectant. Et quando aliquis orationem eſt habiturus, ante Prælatum genuflexus dicat, Iube domne benedicere. Dum autem Pſalmi cantantur alter Chorus ſtat alter ſedet, Omnes autem ſtare debent, cum dicitur: Venite exultemus Domino. Te Deum laudamus. Laudate dominum de cœlis. Quicunque uult ſaluus eſſe. Cum etiam dicuntur Hymni, & Cantica. Benedictus. Magnificat, & Nunc dimittis. Officiũ B. Virginis totum recitent Fratres ſtantes. In Miſſa autẽ ſeruatis inclinationibus, & genuflexionib. ſupraſcriptis uerſi ad Altare ſtent omnes, præterquàm dum Prophetia, uel Epiſtola cantatur, aut legitur, itemque

dum cantatur Graduale, uel Tractus. Extra loca uerò Ordinis nostri quilibet conformis sit in omnibus illorum cæremoniis, ad quos diuertit; ne illos spernere uideatur. In Officiis autem Diuinis seruet ordinem Romanum, & instituta Religionis.

De Confessione, & Communione. Cap. V.

ex Bull. Refor.

VT humani generis hostis nihil de suo in Ordinis nostri Fratribus inueniat, [Clerici ad Sacerdotium nondum promoti, Conuersi, & familiares omnes semel in hebdomada peccata sua cõfiteantur, & Eucharistiam sumant qualibet prima Dominica mensis] & in prima Dominica Aduentus. In die Natiuitatis Domini, & Epiphaniæ. In omnibus festis B. Virginis. In prima Dominica Quadragesimæ, In die Cœnæ, Resurrectionis, & Ascensionis Domini, In die Pentecostes, & Sacratiss. corporis Christi. In festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, atque in die omnium Sanctorum. [Diaconi uerò, & Subdiaconi sciant maximè decere, si saltem diebus Dominicis, & Solemnibus cum altari ministrauerint, sacram communionem perceperint.] Sacerdotes autem frequentius celebraturi meminisse debent comminationis D. Pauli. Qui manducat, & bibit indignè iudicium sibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus Domini. Moneanturq; nihilominus à Priore, ut purgent crebrò Confessionis sacramento Conscientiam, quod unusquisq; Sacerdos saltem quolibet die Festo agere teneatur, & qui in diebus solemnibus repertus fuerit Confessionem prętermisisse, tanquàm grauis peccati reus seuerè puniatur,

ex Concil. Triden. sess. 23. c. 13.

1. Cor. 11.

-tur. Atque, ut commodius quilibet purgare possit animam suam, [in omni domo per Priorem, Sacerdotes ad audiendas confessiones Fratrum constituātur, quibus, & non aliis, Fratres omnes peccata sua debeant confiteri] ijque sint doctrina, & moribus insigniores, habeantque facultatem absoluendi quemcunque aliũ nostri Ordinis ab omnibus peccatis, præterquàm à reseruatis summo Pontifici, Priori Generali, Prouinciali, & Conuentuali. Casus uerò reseruati Priori Generali sunt infrascripti. Crimen, propter quod Frater incurrisset irregularitatem. Homicidium. Veneni propinatio. Membrorum mutilatio. Monialium uiolatio. Crimen pessimum perpetratum. Apostasia à Religione. Reuelatio confessionis. Falsum testimonium. Esus ciborum uetitorum tempore Quadragesimæ, & Vigiliarum sine legitima licentia. Rerum sacrarum, & Ecclesiarum furtum. ¶ Ad Generalem, siue Prouincialẽ spectãt. Blasphemia ex usũ, & consuetudine. Incestus. Concubinatus. Frequentatio Monasteriorum Monialium. Periurium. Possessio bonorum immobilium. Vsura. Celebratio à non ieiuno. Vulneratio Clerici. Reuelatio secretorũ Religionis. ¶ Ad Generalem, uel Prouincialem, siue Priorem Conuentualem. Percussio, uel iniectio manuum uiolentarum in Clericum, aut Fratrem Conuersum. Furtum rei prophanæ. Vsus falsarum clauium Monasterii, uel Ecclesiæ, uel alicuius loci publici Conuentus. Omissio eorum, quæ sunt necessaria in Missarum celebratione. Lusus alearum, aut taxillorum. Crimen pessimum attentatum. Egressus à Monasterio sine habitu. Per hæc tamen non prohibetur, quin Prior Generalis Prouincialis, & Con-

ex Bull. Refor.

uentualis alios casus (prout ipsi uiderint expedire) sibi reseruare possint.

De Recipiendis ad Ordinem. Cap. VI.

NE Dei ministerio indigna offerantur, nō recipiantur in Ordinē nostrū illegitime nati, deformes, aut monstruosi, uel aliàs corpore uitiati, coniugati, Bigami, serui, infames, ære alieno obstricti, incurabili infirmitate laborātes, excommunicati, irregulares, aut alijs pœnis grauati, alterius Ordinis paris, uel laxioris professi, Homicidæ, siue pro suis delictis, uel debitis iustitiam seculi fugiētes, aut exulantes. Super quibus omnibus, & singulis fiat diligens inquisitio à Priore, & Patribus. Quod si super aliquo dictorum impedimentorum fuerit quis conuictus mendacij, abijciatur ab Ordine, etiam si fuerit receptus, si tamen nondum expressam emiserit professionem: Et Prior, qui sciēs talē proposuerit, Officio priuetur. Verum, si proposuerit alterius Religionis professum, ipso iure priuatus, & inhabilis ad quodcunq; Officiū declaretur. Et priusquā aliquis recipiatur ad Ordinē, maneat seculari habitu indutus in probatione per mensem. Qua facta probatione per Priorem, aut alium Patrem exponatur ei austeritas Ordinis, abdicatio propriæ uoluntatis, uilitas ciborum, uigiliæ nocturnæ, atq; his similia. Et si perseuerauerit in proposito ingrediendi Religionem, proponatur Patribus per tria capitula distinctis temporibus, & quod à maiori parte in tertio Capitulo statutū fuerit per secreta suffragia, illud ratum habeatur. Et qui ab uno Monasterio fuerit reiectus, ab alio nunquàm

quàm recipiatur, & receptus abijciatur, Neque duos fratres naturales in eodem Conuentu quacunque de causa recipi posſint. Cum autē recipiendus in eo loco natus nō fuerit, requiratur cōſenſus Capituli illius loci, unde ipſe natus eſt, ſi tamē in eo loco fuerit Monaſteriū noſtri Ordinis. In Conuētu verò, ubi nō fuerint ſex uocales, nullus recipiatur Clericus futurus, niſi uiſitationis tempore, præſente Generali, ſiue Prouinciali. Si quis autem receptus, antequam completum ſit probationis tempus, ſponte recedat, ſi infra octo dies redierit, à ſolo Priore recipi poſsit, ſi poſt octo dies, non recipiatur, niſi à Capitulo Conuentuali. Nouitius autem receptus, & qui iam ſine habitu per menſem in nouitiatu manſit, à Priore coram Patribus ſine benedictione habitus, nomine mutato, induatur: tradaturq; magiſtro Nouitiorum inſtruēdus. [ſed tamen nihil ante profeſsionem (excepto uictu, & ueſtitu illius temporis, cum eſt in probatione) quocunq; prætextu à parentibus, uel propinquis, aut curatoribus eius, Monaſterium ex bonis eiuſdem ſub Anathematis pœna (iuxta decretum Concilij Tridentini) recipiat.]

Seſſ. 25. c. 16. de Reg. & mon.

De Nouitijs. *Cap. VII.*

CVM adoleſcentium ætas (niſi rectè inſtituatur) prona ſit ad malum, & ad uoluptates ſequendas, & niſi à teneris annis ad pietatem, & religionem informetur, antequàm uitiorum habitus totos homines poſsideat, nunquàm perfectè, & ſine maximo, ac ſingulari propemodum Dei Omnipotentis auxilio in diſciplina Regulari omnino perſeueret. Nouitiis probus,

ex Bull. Refor. bus,&uitæ integræ [&ætatis prouectioris]& Religionis præcipuè zelator præficiatur magister, qui eos ante omnia timorem domini, Doctrinam Christianam, & Cathechismum Romanum doceat, ac purè, frequenter,& discretè confiteri. Ad Regulæ item,& Constitutionum obseruationem, ad Cærimonias, & Officium; ad mores deniq;, & alias Regulares obseruantias erudiat. In Ecclesia,& ubicunq; negligenter se habuerint,uerbis,& signis,quãtùm poterit,studeat emẽdare, doceat eos humilitatẽ cordis, & operis habere, iuxta illud,Discite a me quia mitis sum,& humilis corde,sine proprio uiuere,propriam deserere uolũtatem, Prælatorum obedientiam in omnibus uoluntariam obseruare,Instruat quomodo ubiq;, & in omnibus se habere debeãt. Quomodo Maioribus se inclinẽt,& designatũ sibi locũ teneãt. Quid orẽt,& cũ silẽtio,ut oculos sublimes non teneant,cũ nemine contendant,illatam sibi iniuriam patiẽter ferant,locis, & temporibus interdictis non loquãtur, in Processionibusq; socium sibi collateralem attendant. ex Bull. Refor. [Nouitijs sit locus cum Dormitorio,& Capitulo à Dormitorio communi penitus separatus] nec ipsi (præterquam in Ecclesia, & Refectorio)cum alijs Fratribus conueniant, Nullusq; eorum habeat relationem cum aliquo Fratre etiam Magistro, & seniore; quamuis Prior, uel Prouincialis esset;ita ut eius alũnus,aut discipulus dicatur. Inter se, & solùm cum magistro suo degant, aut cum aliquo sine eiusdem magistri præsentia loquantur,neq; de præceptoribus morum tantùm; sed de bonarum litterarum, & musices magistris illis est prouidendum propterea pro locorum opportunitate, & nouitiorum ne-

cessitate aduocentur earum artium periti bonæ famæ uiri,& uitæ inculpatæ. Ne tamen passim admittantur nouitij per omnia Ordinis loca, neue etiam Conuentus implicentur publicis negociis, in qualibet Prouincia deputetur unus, uel plures Nouitiatus in Conuentibus insignioribus tantùm, ad quos mittantur quotquot fuerint in illa Nouitii: Quibus tamen prouideatur ab iis,qui illos miserint, secūdum quod fuerit per Prouincialem decretum. Non tamē mittātur ad partes longinquas,nisi ob necessariam causam, [non promoueantur ad aliquem Ordinem ante expressam professionem,] suo præsertim magistro subiiciantur,qui solus de Nouitiis errantibus pœnas sumat. Vt autem maximè orationibus,& deuotionibus assuescāt, quotidiè post Completoriū ante Sacratiss. corporis Christi Sacramenrum prostrati dicant. O sacrum conuiuium.cum Vers. & Oratione de Sacramento. Quibus completis ad Altare B.Virginis accedentes dicant Coronam eiusdem pro fęlici statu Sanctæ Rom.Ecclesiæ, & Santiss. D. N. Papa, & pro benefactoribus, & Religionis augumento.

ex Bull. ref. quo ad Ord. sacros.

De Modo professionis. Cap. VIII.

ADVENIENTE professionis tempore, quod non erit,nisi transacto integro probationis anno, & 16.ætatis completo; Prior iubeat Nouitio, ut peccata sua confiteatur per Sacramentalem Confessionem,& suscipiat Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.Deinde aduocet eum in Capitulo, exponatq; illi tempus suæ probationis esse completum, proponatq;

ex Cōc. Tri. sess. 25.c.15. & 16. de Reg. & Mon.

an uelit in Ordine profiteri,aut diſcedere. Oſtēdat illi incommoda omnia Ordinis, & Seculi, commoda rurſus utriuſque.Ipſumq; per dies aliquot dimittat in manu conſilij ſui. Permittatq́ue,ut ad ſuos redeat, tentaturus modis omnibus, an ad Ordinem à Deo uocatus fuerit. Quòd ſi ille uoluerit dimiſſo nouitiorum habitu ad Seculum redire, id ei liberè abſque ulla difficultate concedatur. Si uerò ſpōtè & liberè Seculo renunciare, & ſeipſum Ordini noſtro dicare decreuerit, proponatur toti Capitulo(habita prius à magiſtro nouitiorum fide morum, indolis, & qualitatis eius) & ſi fuerit à maiori parte Capituli per ſecreta ſuffragia admiſſus,recipiatur ad profeſsionem.Qui uerò à Capitulo admiſſus non fuerit,aut ipſe profiteri noluerit, ſtatim ad ſuos redeat habitu depoſito, [Abeuntiq; ante profeſsionem omnia reſtituantur,quæ ſua erant]neque poſsit in eodem,aut in alio Conuentu amplius recipi. Quòd ſi Prioris negligentia aliquis Nouitius in Religione poſt annum profeſsionis debitum permanſerit, non propterea intelligatur profeſſus, donec expreſſam profeſsionem emiſerit, ſed & Prior ipſe pro huiuſmodi negligētia puniatur. Et(ut ſeruetur ordo, & tollatur confuſio)Nouitij in aliquo Cōuentu recepti nullo modo ad profeſsionem in alio admittantur, niſi conſentiente Capitulo illorum Conuentuum, in quibus ad probationem recepti erant. In profeſsione autem facienda talis ſeruetur modus.Aduocetur Nouitius coram Patribus, Notario,& Teſtibus, exuatur habitu,& ſcapulari à Priore illi dicente. Cariſsime fili modo exutus es habitu Sanctæ Religionis, abire potes, elige quod uis.Nouitius autem reſpondeat, Elegi abie-

Concil. Tridēt. Seſſ.26. c.16.de Reg. & mon.

gi abiectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum. Prior uerò subsequatur: Benedictus sis à Domino, quia bonam partem elegisti, quæ à te non auferetur. Deinde inuocetur à Fratribus omnibus Spiritus Sancti auxiliũ cum Hymno. Veni creator Spiritus. Benedicantur postea uestes à Prælato dicente. Adiutorium nostrum in nomine Domini. Res. Qui fecit cęlum & terram. Ver. Dominus uobiscum. Res. & cum Spiritu tuo. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui morte unigeniti filii tui D. N. Iesu Christi mundum collapsum restaurare dignatus es, ut nos à morte æterna liberares, & ad gaudia regni cœlestis perduceres, respice quæsumus hanc familiam in tuo nomine congregatam, de cuius gremio hic famulus tuus esse cupit, ut augeatur numerus tibi fideliter seruientium, ut omnibus Seculi, & carnis perturbationibus liberatus, & à laqueis Diaboli securus intercessione B. Virginis Mariæ, & Beatorum Augustini, & Philippi uera gaudia possideat. Per eundem Christum Dominum nostrum. Oremus. Domine Iesu Christe, qui tegmen nostræ mortalitatis induere dignatus es, obsecramus immensæ largitatis tuæ abundantiam, ut hoc genus uestimentorum, quod Sancti Patres ad innocentiæ, & humilitatis inditium nos ferre sanxerunt, ita benedicere digneris, ut qui illis indutus fuerit corpore, mente pariter, ac animo induat te Saluatorem nostrum. Qui uiuis, & regnas. Vestibus benedictis, induatur Nouitius Tunica à Prælato dicente, Accipe charissime Frater talarem tunicam in signum grauitatis, & modestiæ. Præcingatur deinde hæc dicendo. Accipe çingulum lumborum in signũ

castitatis,& obedientiæ,iam enim ambulabas,quò uolebas, nunc autem præcinctum alius ducet te, quò nõ uis.Imponat deinde Prælatus Habitum,& Scapulare, & dicat. Accipe habitum munditiæ, & operimentum capitis in signum humilitatis, ut ita indutus obserues ea,quæ regularib.institutis,& maiorũ præceptis mandantur. Nouitius indutus primùm facta professione Fidei iuxta Bullam Pij Papæ IIII. profiteatur in Religione per hæc uerba. Ego Frater N. filius. N. In seculo uocatus. N. qui detuli habitum nouitiorum in Ordine Fratrum Seruorum B.Mariæ Virginis per annum integrum,iam natus annum. N.non ui,nec metu, aut ullo errore ductus,sed spontè,liberè, & ex certa scientia facio professionem, & promitto Deo Omnipotẽti, & B. Virgini Mariæ, & tibi R. P. Priori Generali, *siue Prouinciali, siue Conuentuali nomine, & uice Prioris Generalis* Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis, & successoribus tuis seruare obedientiam, & castitatem, & uiuere sine proprio secundum Regulam B. Augustini, & constitutiones Seruorum,& secundum decreta Sacri Generalis Concilij Tridentini toto tempore uitæ meæ. Sic me Deus adiuuet. Deinde pro gratiarum actione à Prælato dicatur.Ostende nobis Domine misericordiam tuam.Res.Et salutare tuum da nobis.Dominus uobiscum. Res. Et cum Spiritu tuo. Oremus. Deus qui corda fidelium &c. Concede nos famulos tuos &c.Deus,qui nos à Seculi uanitate conuersos ad æternam accendis fœlicitatem, pectoribus nostris illabere,& gratiam,qua in te perseueremus,infunde,ut protectionis tuæ muniti præsidiis, quod te donante promisimus, te adiuuante impleamus.Et professionis

nostræ

nostræ exequutores effecti, ad ea, quæ perseuerantibus promisisti, peruenire ualeamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum. Huius professionis fiat per Notarium publicum instrumentum, & si quid hæreditario iure, uel quouis alio modo acquisitum Professus habuerit bonorum immobilium, per eundem Notarium bonis Monasterij, cuius est filius, incorporetur. Nec ipsi Professo, aut alteri liceat de eis disponere, nisi prout alia Monasterij bona disponuntur. A Priore tamen Cõuentuali quauis remota excusatione de necessarijs ei prouideatur. Quòd si Prior negligens fuerit, Prouincialis ex officio prouideat. Scribatur autem in libro actorum Conuentus nomen professi, & illius, in cuius manibus professus est, diemque emissæ professionis, ac mensem, & annum ætatis, ut tempus promotionis ad sacros Ordines certius resciri posit, & superiores ab aliquo non decipiantur. Facta autem professione non relinquatur arbitrio uoluntatis suæ; Nec relationẽ habeat cum aliquo, etiam sine (quamuis fuerit Prouincialis, aut Prior) uel serui, uel alumni, aut discipuli; sed curæ magistri iuuenum professorum omnino subiiciatur.

De Adoptandis in filios — *Cap. IX.*

NVLLVS deinceps alicuius Monasterij professus adoptetur in filium alterius Conuentus, nisi adsit consensus maioris partis Capituli Conuentus, cuius fuerit professus, & eius etiam, cui est adoptandus in filium. Quòd si ex una Prouincia alteri sit adoptandus, adsit etiam consensus utriusque Capituli Prouincialis.

cialis. Nec tamen huiusmodi adoptationes uirtutem habere intelligantur, priusquam per Priorem Generalem fuerint confirmatæ. Post confirmationem autē filius illius Prouinciæ, siue Conuentus, in quo adoptatus est, quisque intelligatur. Atque omnibus iuribus, & priuilegiis illorum gaudeat, ac si eorum foret professus. Nec liceat ei amplius ad Prouinciam, uel Conuentum, in quibus emiserat professionem, reuerti: neque ius aliquod in eis, tanquam filius, habere. Attamen bona, quæ obueniunt Conuentui intuitu personę, ęquis portionibus inter Conuentum professionis, & adoptionis diuidantur.

De Conuersis. *Cap. X.*

NE, qui diuino cultui sunt dedicati, uilibus negociis inseruire cogantur, indiget Religio Fratribus ad seruiendum receptis, qui Conuersi uocantur. Iique recipi non debent nisi bonæ, ac probatæ uitæ fuerint. [Nec ad professionem admitti, nisi 25. anno completo.] Et ne Religionis ordo confundatur, qui pro Laico receptus olim fuit, aut in futurum recipietur, nunquam ad Sacros Ordines promoueri possit. Quòd siquis imposterum se promoueri fecerit, sit ipso iure suspensus. [In creandis item Officialibus, uel alia quauis de causa Conuersi suffragia ferre non possint.] Quamuis autem careant uoce actiua, possint tamen eligi ad aliqua Officia peragenda, prout Capitulo, uel Priori uidebitur expedire. In locis, & actibus publicis post professos locum teneant, & nouitios præcedant.

ex Bull. Refor.

Concil. Tridēti. Sess. 22. ca. 4. de Refor.

Coronam

Coronam Clericalem non deferant; sed infra aures in occipite radantur.

De Promouendis ad Ordines sacros. *Cap. XI.*

IN promouendis ad sacros Ordines, tàm maiores, quàm minores summa diligentia est adhibenda; ut ij tantùm admittantur, qui expressam professionem emiserint [& Sacramentum Confirmationis suscepe- rint,] & in ætate legitima constituti, ac bonis moribus imbuti, sufficientiq; litterarum peritia, & aliis qualitatibus à sacris Canonibus requisitis præditi, ac rectè in cantu Ecclesiastico, quem firmum uocant, instructi sint. [Quare caueant Superiores licentiam ulli Fratri concedere, ut ad aliquos Sacros Ordines, siue maiores, siue minores promoueri posit, nisi ille in ætate legitima cõstitutus, & litteratura ad eos requisita præditus sit, Habeatq; omnia, quæ à Sacris Canonibus, & his Regularibus Institutis requiruntur. Aliter promotus à suorum Ordinum exequutione suspendatur. Et licentiam concedens ab Officio deponatur, & per sexennium ad omnia Officia inhabilis habeatur.] Aetas autem, quæ præscribitur à Sancta Tridẽtina Synodo, est, ut ad Subdiaconatum promouendus agat annum 22. Ad Diaconatum 23. ad Sacerdotium 25. Probatio autem morum, ætatis, & sufficientię fiat diligenter per Prouinciales suis in Prouinciis, & mittatur Priori Generali, qui solus sic probatis dimissorias (si sibi uisum fuerit) concedat: Sine quibus in scriptis habitis nemo

ex Cõc. Tridẽt. Sess. 23. cap. 4.

ex Bull. Refor.

Sess. 23. cap. 12.

audeat Ordinem maiorem, siue minorem suscipere. Sciantque omnes per constitutionem Fœl. Record. Pij Papæ II. eos qui ante ætatem, aut extra tempora, aut sine litteris dimissoriis fuerint ordinati, ab Ordinum exequutione esse ipso iure suspensos. Quod si suspensi ministrauerint, fieri etiam irregulares. Et, ut uitetur promotio per saltum, qui Ordinem susceperit, deferat secum litteras testimoniales Episcopi, quas statim cũ ad Conuẽtum redierit Priori ostendat, aliter Prior eũ ad exequutionem Ordinis admittere non audeat. [Et nulli dentur dimissoriæ ad ulteriorem Ordinem, nisi iis, qui in suscepto per annum administrauerint, præterquàm si Generali ob Ecclesiæ commoditatem, & utilitatem aliter uidebitur expedire.] Nec quacunq; de causa dentur dimissoriæ ad Ordinem aliquem, nisi ei, qui inferiorem Ordinẽ iam actù susceperit. [Quod si Prior Generalis quacunque ex causa, etiam ob occultum crimen, ascensum ad sacros Ordines alicui interdixerit, aut etiam ab Ordinibus suspenderit, ille nõ audeat licentiam quærere alia uia, de se promoueri faciendo, uel ut restituatur ad exequutionem Ordinum susceptorum.] Prior uerò nullum admittat ad suscepti Ordinis exequutionem, nisi eum, ipse, uel alius ab eo deputandus in cærimoniis Ecclesiæ probauerit.

ex Concil. Triden. sess. 23. c. 13. & 14.

ex Cõc. Tridẽt. Sess. 14. cap. 1.

De Confessoribus. *Cap. XII.*

EADEM diligentia est adhibenda in deputandis Confessoribus Secularium, ut nulli admittantur ad Secularium (etiam Presbyterorum) confessiones audiendas nisi insigni modestia, & probitate ornati,

atque

atque in casibus conscientiæ probè eruditi [& quo ad mulieres ætatis prouectioris.] & quoniam curare debent maximè Superiores, ut in singulis Conuentibus, Fratres præcipuè in cõscientiæ casibus, & reliquis, quæ ad audiendas confessiones pertinent, ob rei grauitatem, & necessitatem summo studio, & diligentia exerceantur.] In quolibet Conuentu Casus Conscientiæ per Magistrum, aut alium idoneum, ad hoc in Capitulo Prouinciali deputandum ter in Hebdomada legantur, cui lectioni omnes (exceptis Theologis) interesse teneantur, & debeant. Et si in uisitationibus Prior Generalis, siue Prouincialis inuenerint, prætermissam fuisse huiusmodi lectionem per mensem sine causa, lectorem ad omnia Officia per triennium inhabilem declarent. Ille uerò, qui per Hebdomadam à dicta lectione abfuerit, uoce actiua, & passiua per annum careat. Prior autẽ Generalis in uisitationibus, illos, quos diligenti examine præmisso nouerit idoneos, ad confessiones audiẽdas admittat, qui nihilominus, quamuis per Generalem admissi fuerint, confessiones audire non debent, nisi ab Ordinario loci fuerint approbati, quod siquis sine Generalis licentia, aut sine Ordinarij approbatione confessiones audire præsumpserit, ultra perpetuam ab audientia confessionum priuationem, carceri per mensem mancipetur.

ex Bull. Refor.

Ex Cõc. Tridẽt. Sess. 23. cap. 15.

De Studentibus. *Cap.* *XIII.*

EXPERIENTIA magistra compertum est, nihil magis post bonos mores Regularem statum sustinere, & augere, quàm Sacrarum litterarum studia, quæ

ſiquando in Religione fuerũt intermiſſa,boni etiã mores,& ſtatus Religionis uniuerſus eſt collapſus. Propterea ne litterarũ ſtudia remittantur, in qualibet Prouincia ſit Conuentus ad minus unus, in quo uigeat ſtudium maius Theologiæ,& artium,In eoque à Priore Generali in Capitulo Generali aſsignetur Regens, Baccalaureus Conuentus, & Magiſter ſtudij, cum ſtudentibus,qui per triennium ad minus ab eo Conuentu (niſi urgente aliqua rationabili cauſa)non remoueantur. Nullusq; aſsignetur pro Regente,niſi ſit Magiſter in Theologia,qui nunquàm de Hæreſi condemnatus, uel ſuſpectus fuerit, ſitque bonæ famæ, & qui proprio exemplo ſtudentes ad bonos mores, & regularem uitam ſeruandam admoneat,Et qui ex publicis actibus aptus ad alios docendos dignoſcatur.Quique non ſit Prior, niſi forte ſubrogatus in caſu uacationis. Baccalaureus Conuentus ſit Baccalaureus formatus, & qui per tres annos audierit Theologiam,& aptus ſit ad legendum Theologiam Practicam, & Naturalem Philoſophiam,& qui ſufficiens ſit, inter ſtudẽtium diſputationes Reſpondentis partes ſuſtinere. Magiſter ſtudij non ſit,qui non audierit per tres annos Philoſophiam, & aptus ſit ad Dialecticam legendam, & in diſputationibus ad Arguentis partes defendendas.Munus uerò Regentis ſit,primùm Studentes ſuos docere timorem Domini, qui eſt initium ſapientiæ, hortari ad Diuinum cultum,& ad obediẽtiam Priori exhibendam, eisq; quotidiè legere duas lectiones,alteram ex Philoſophia,alteram Theologicam Speculatiuam[ex approbatis doctoribus Generalis arbitrio in eodem Capitulo Generali ſtatuendis.]Baccalaurei Conuen-

ex Bull. Reſor.

tus

tus munus erit lectionem Theologicam Practicam, ueluti de Sacramentis, uel de uita sanctè, rectéq; instituenda (prout Regens præceperit) interpretari. Magistri studentium munus erit lectionem Dialecticam sibi à Regente iniunctam interpretari, [& diebus Festis Romanum legere Catechismum,] omnes uerò Lectiones huiusmodi legãtur in Capitulo, uel saltem in alio loco publico. Regens autẽ, Baccalaureus Conuentus, & Magister studij, uel alij quomodolibet in eo docentes, quàm primùm à Generali deputati fuerint, faciant professionem Fidei Catholicæ iuxta Constitutionem Fœl. Recor. Pij Papæ IIII. Studentium uerò numero nemo ascribatur, qni non fuerit in Sacris Ordinibus constitutus, bonæ indolis, & famæ, aptusq; ad audiẽdum Logicæ lectionem. Cuius rei probatio fiat, uel in Visitationibus à Generali simul & à Prouinciali, & Sotio eius Prouinciæ, in qua admittendus resederit, uel in Capitulo Prouinciali ab eisdem Generali, seu eius Vicario, & Prouinciali, & Socio, ac Diffinitoribus Magistris, idque per diligens examen ab eis faciendum, ita ut constet illum aptum esse ad quoslibet Latinos authores intelligendos. Nec quisquam pro studente de cætero habeatur, qui non habuerit literas patentes, huiusmodi examen factum esse exprimentes. Studens sic admissus nulli negocio Conuentus implicetur. Habeatque à Conuentu, cuius est filius subsidium pro locorum consuetudine. Nec tamẽ nomine, aut priuilegiis studentium gaudeat, qui non permanserit in Conuentu, ubi sunt Regentes, siue Lectores Ordinis nostri: ne cogantur Lectiones extra Religionem quærere. Sed nec Baccalaurei, qui manse-

ex Bull. Refor.

rint extra loca ſtudij Ordinis noſtri, priuilegijs Baccalaureorum gaudeant, aut ad Magiſterium aſſumi poſſint; niſi fortè Prior Generalis ad prædicãdum aliqua in Eccleſia eos miſerit. In minoribus ſtudiis ſufficiat Regens cum ſtudentibus, qui legat lectiones duas, alteram ex Theologia Practica, alteram ex Dialectica. Et hic Regẽs eſſe poſſit Baccalaureus, aptus tamen ad id muneris obeundum. Et ne ordo Conuentus propter ſtudium tollatur, tàm in maioribus, quàm in minoribus ſtudiis Studẽtes ſubditi ſint Priori in omnibus, exceptis iis, quæ ad rem litterariam pertinent, in quibus ſoli Regenti ſubiiciantur.

De Promouendis ad Gradus. *Cap. XIIII.*

NVLLVS promoueatur ad Baccalauratum, niſi ætatis annorum uiginti octo, & qui manſerit in Conuentu pro ſtudio deputato ſub Regentis diſciplina per annos ſex. Vbi audierit artes per tres annos, & ſacram Theologiam per alios tres. Et qui nulla unquam infamia, aut ſiniſtra opinione fuerit notatus. Primùm uerò diligenter examinetur in uiſitatione, uel aliàs à Priore Generali, aut eius Vicario, & Prouinciali, & Socio eius Prouinciæ, in qua admittendus reſederit, ſuper qualitatibus prædictis, ac uita, moribus, & doctrina. Atque ſi eis uidebitur (cum eiuſdẽ Generalis licentia, minimè autem ſine illa) accedat ad Capitulum Prouinciale illius Prouinciæ, cuius eſt filius, ubi ſe præſentabit, coram eodem Generali, uel eius Vicario, Prouinciali, Socio, & Diffinitoribus, quibus ſi præcedente cognitione inter eos decretum fuerit,

rit, illum esse reiiciendum, reiiciatur. Si uerò admitten dum esse, admittatur ad rigorosum examen. In quo diligẽter hoc mòdo probetur: uidelicet, ut ab eisdẽ Patribus sibi assignentur puncta duo, unum ex Physicis, alterum ex sacra Theologia. Et ipse super eis in Capitulo Monasterij, uel alio loco priuato prælegat, conclusiones eliciat, & disputet respondendo, & satisfaciendo argumẽtis, & oppositionibus ex aduerso adducendis coram Patribus supradictis. Et qui à maiore parte eorum per secreta suffragia (prætermissis quo ad hoc tantùm uotis Socij, & Diffinitorum, qui non sunt Magistri) approbatus fuerit; facta prius professione Orthodoxæ Fidei iuxta formulam à Sancta Sede Apostolica præscriptam, mox Baccalaureus creetur à Generali, id quòd omnino ab eo fiat nulla adhibita excusatione. Ad Magisterium uerò nullus promoueatur, nisi qui fuerit Baccalaureus à Generali creatus, ætatis annorum triginta unius. & qui fuerit Baccalaureus per tres saltem annos continuos, atq; bonæ uitæ, & famæ, nec unquam infamia aliqua respersus, aut sinistra opinione maculatus. Is autem similiter primùm diligenter examinetur in uisitatione à Priore Generali, uel eius Vicario, ac Prouinciali, & Socio eius Prouinciæ, in qua ipsum contigerit residere, uel in Capitulo Prouinciali ab eodem Generali, seu eius Vicario, atque Prouinciali, & Socio, & Diffinitoribus super prædictis qualitatibus, ac uita, moribus, & doctrina. Atq; si eis, uel eorum maiori parti uidebitur, cum eiusdem Generalis licentia, (non autem sine illa) ad Generale Capitulum accedat. Vbi se præsentabit eidem Priori Generali, & Diffinitoribus eiusdem Capituli Generalis.

Quibus

Quibus pariter si præuia diligenti inquisitione ab eis, uel eorum maiori parte statuatur, illum esse reiiciendum, reiiciatur. Si uerò admittendum, admittatur ad rigorosum examen modo præscripto, ut ei de more asignentur puncta in sacra Theologia, super quibus publicè in Ecclesiis, uel alio publico loco leget, conclusiones colliget, & disputabit, & per arguentium ualidas obiectiones, & replicationes solerter, & pleniùs examinetur, eis respondendo, & replicando, atq; contraria diluẽdo coràm Generali, & Diffinitoribus prædictis. Deinde proponetur nouo Generali, & eisdem Diffinitoribus, & si ab eis, uel à maiori parte eorum fuerit iudicatus idoneus, & approbatus, ut ad Magisterium promoueatur, antequàm Capitulum absoluatur concedatur ei licentia per Generalem, ut in aliqua approbata Vniuersitate Magisterij gradum, & insignia suscipere ualeat. Poterit tamen Prior Generalis duos ex approbatis prædictis creare Magistros ex indulto Sedis Apostolicæ speciali. [A promouendis autem ad gradus huiusmodi nihil omnino exigatur, nec etiam spõtè oblatum recipiatur.] In litteris uerò creationis Baccalaureorum, & licẽtiæ ad Magisterium per Generalem (ut præmittitur) concedendis ætas, & studij tempus, ac cursus exprimantur.] Qui autem alia uia, præterquàm, ut dictum est, huiusmodi gradus sibi uendicare præsumpserit, renunciare cogatur: & in Religione tanquàm non promotus habeatur, atq; utraq; uoce careat per triennium. Qui uerò licentiam (ut præfertur) habuerit à Generali de se promoueri faciendo ad Magisterij gradũ in aliqua approbata Vniuersitate, promotionem autem distulerit, non ha-

ex Bull. Refor.

beatur

beatur pro Magiſtro, nec Magiſtri priuilegiis, aut nomine gaudeat, donec fuerit re ipſa promotus. Pro qua promotione in huiuſmodi Vniuerſitate facienda Conuentus, cuius eſt filius, illi de neceſſariis iuxta conſuetudinem prouidere teneatur.

De Prædicatoribus. Cap. XV.

NVLLVS ad Diuinum uerbum prædicandum eat, niſi is tantùm, qui à Priore Generali de uita, moribus, & ſcientia fuerit examinatus, & approbatus: & ab eo licentiam obtinuerit manu, ac ſigillo eiuſdem obſignatam. Generalis uerò nullum mittat ad prædicandum, qui non ſit Magiſter in Theologia, uel Baccalaureus, aut qui ad id munus obeundum ſufficientis eruditionis non fuerit ab eo iudicatus: Cuique non ſit ab Hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus inhibita facultas prædicandi. Prædicatores autem ubique, tanquam uiri, qui ſuam, & aliorum ſalutem procurare deſiderant, religiosè, & honeſtè, ſe habeant, ſicut pios, & Catholicos uiros decet ſui Saluatoris ueſtigia ſequentes, cum Deo, uel de Deo ſecum, uel cum aliis utiliter loquantur, uitent ſuſpectam familiaritatem, caueantque, ne inter concionandũ mendacia, aut uerba ſcandaloſa, uel Hęreſim ſapientia populo annuncient. Sed ſincerè uerbum Dei prædicent, ſanam doctrinam, & Catholicam ueritatem doceant, Sanctamque Romanam Eccleſiam extollant, Sanctos Patres, & Catholicos Doctores, & Sacra Concilia ſequantur. Et in omnibus, de quibus haberi ſermo contigerit, in ſuis concionibus ſic Sanctè, & purè dicant ad populum, ut ita

uerè,& firmiter ſentire ſe oſtendant,quod Sancta Ro. Eccleſia ſentit,docet prædicat,& obſeruat.Si quis autem ad hanc deuenerit dementiam: ut minus ſanam doctrinam, & à Sancta matre Eccleſia non approbatā, uel Hæreſes aliquas docuerit,ſciat,ſe mox eſſe præſentandum,& conſignandum Officio Sanctiſsimæ Inquiſitionis, debitas pœnas recepturus. Si uerò ſcandalo populum offenderit,nimis familiariter cum improbis conuerſando,uel ludendo,aut blaſphemando, munere prædicandi careat per quinquennium. Prædicatores etiam non omittant, ſe Locorum Ordinariis præſentare cum litteris teſtimonialibus Generalis, ab eis benedictionem recepturi. Et ſi contigerit eos in Parochialibus, uel in aliis Eccleſiis Religioni noſtræ nō ſubiectis prædicare, ab eiſdem Ordinariis non modo benedictionem accipiant, uerum etiam licētiam prædicandi in ſcriptis habeant. Quod ſiquis eo ambitionis uenerit, ut ſine Generalis licentia prædicare præſumat, gradu quolibet, ac prædicandi Officio perpetuò priuatus exiſtat. Prouideat etiā Prior Generalis, ſiue Prouincialis in ſuis uiſitationibus, ut ſingulæ Eccleſiæ Parrochiales Ordini ſubiectæ habeant Magiſtrum,uel alium idoneum,qui ſaltem diebus Feſtis ſermonem habeat ad populum, & Sacrum Euangelium docendo exponat.[In ſingulis etiam Religionis Domibus omnibus Dominicis, & Feſtis diebus prædicationes uerbi Dei habeantur à uiris idoneis] per Generalem,aut Prouincialem deputandis.

ex Bull. Refor.

De

De Silentio. Cap. XVI.

CVM omnes strepitus, & uociferationes immodicæ à uiris Religiosis alienæ esse debeant, Fratres omnes silentium teneăt in Dormitorio primùm; ne uolentes studere, orare, uel quiescere suis horis impediantur. In sacrario item, & in Choro, etiam quando non celebrantur Diuina. Ita enim pater noster Augustinus in sua Regula mandat. In Oratorio nemo aliquid agat, nisi, ad quod factum est, unde & nomen accepit. Vbique uerò sciant immoderatos clamores esse prohibitos, & damnatos, & quod de silentio dicitur, de strepitu quocunque euitando intelligatur. In mensa dum legitur omnino silentium ab omnibus obseruetur. In Capitulo Priore aliquem corrigente nemo loquatur, nisi de eius licentia, qua alicui cõcessa; submissè, & humiliter is loquatur sine conuiciis, uel maledictis; non solùm ut strepitus euitentur; sed etiã ut grauiora mala fugiantur.

De Refectione. XVII.

VIROS decet Religiosos, sicut in omnibus suis actibus, ita in cibi sumptione Regularem obseruare disciplinam. Ideo hora competenti ante prandium, uel cœnam pulsetur campana ad manuum ablutionem, quibus ablutis altero facto signo, Prior Fratres ad mensam introducat, quibus congregatis, dato signo ab eodem fiat benedictio de more, & instituto Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Qua finita assideant omnes

ſuis in locis à parte tantùm interiori; exteriùs uerò Prior nullum ſedere permittat. Et qui ad legendum fuerit deputatus, legat ſemper aliquid de ſacra ſcriptura, uel de Sanctorum ſermonibus. Qualibet tamen quarta feria, & Sabbatho conſtitutiones Ordinis legantur. Feria uerò ſexta Regula B. Auguſtini. Cum autem à menſa ſurrexerint, gratiæ Deo agantur ſecundum Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem. Nullus autẽ Frater ad ſecundam menſam, aut etiam in Refectorio poſt gratias actas remaneat, exceptis miniſtris, qui ſeruierint in prima, aut qui aliàs legitimè impediti, primæ non potuerint intereſſe, ita tamen, ut non ſit opus tertia menſa. [Prȩlatus, Magiſtri, Fratresq; omnes, etiã Superiores, & quomodocumque priuilegiati (ægrotis tamen exceptis) in Refectorio cibum capiant, & communi menſa utentes, communibus epulis ueſcãtur,] niſi honeſta aliqua ratione, uel lectionum, uel prædicationum cum illis fuerit diſpenſatum. Indecorum quippe eſſet, in eadem Religioſorum menſa alios ſaturos eſſe, alios eſurire. Habeatur uerò ratio infirmorum, ſenum Prædicatorũ, & lectorum, ita ut nihil eorum neceſsitati, & commoditati deſit. Quibus omnibus cum non poſsit unica ratione prouideri, prudentia Prioris Charitate comite his omnibus moderationem adhibebit.

ex Bull. Refor.

De Ieiunijs. *Cap. XVIII.*

INTER ſpiritualia ad edomandam carnem remedia non infimum locum tenet ſæpe iteratum ieiunium. Idcirco præter ieiunia à Sancta Eccleſia ſtatuta,

quæ

quæ debent accuratiſsimè obſeruari in ciborum dele-ctu, comeſtionis tempore, & refectionis modo, Regularia etiam ieiunia, & quæ ab eadem Sancta Eccleſia omnibus generaliter pręcepta non ſunt, pariter ſeruentur. Verum in his à Prælato poterit diſpenſari pro locorum, temporum, & perſonarum ratione: Ita tamen ut frugalitate ſeruata luxus omnino fugiatur, & ſobrietas elucescat. Regularia uerò ieiunia ſunt, à Quinquageſima uſque ad Quartam feriam cinerum, à Dominica prima Aduentus uſq; ad Natiuitatem Domini, Vigiliæ quoq; Conceptionis, Purificationis, Viſitationis, & Natiuitatis B. Mariæ Virginis, & qualibet ſexta Feria per totum annum. In diebus autem ieiuniorum ante horam comeſtionis dicatur Nona, & Miſſa de tempore: qua finita eant ad refectionem. Reliquum uerò diei orationibus, & lectionibus ſpiritualibus tranſigatur.

De Veſtibus. *Cap.* *XIX.*

QVEMADMODVM Regulares à Secularibus moribus differre debent, ita & indumentis. Idcirco his ueſtibus Fratres omnes utantur. Tunica, patientia, ſcapulari, & cappa nigri coloris, & lanea, quæ ut ſeruetur decus Religionis, nulla ſint exquiſita arte elaborata, ſed omnis uanitas in ualore, & ornatu penitus fugiatur: Tantò enim magis ueſtes honeſtati, & conditioni Regulari congruunt, quanto fuerint humiliores. Sintque uniformes, ita ut una ab alia non diſtinguatur. Tunica manicas habeat totas ſutas, non

ſit aperta; ſed clauſa à pectore ad talos,& præcingatur Zona nigra coriacea cum fibula oſſea,uel ferrea abſq; ornatu, in qua nihil pendeat quod leuitatem, uel curioſitatem præſeferat longitudo uerò tunicæ, patientiæ, & cappæ (quæ ſaltem quatuor digitis ſuatur ante pectus, & non ſit rugoſa) attingat dorſum pedis, & non excedat, ita ut puluerem uerrat, ſed ut uiros decet Religioſos.Neque ſint nimium amplæ,ſed quæ honeſtè corpori aptētur, quæ uerò interiùs deferuntur, indumenta,ſint lanea,aut linea,albi,aut nigri coloris, ſine aliquo ornamento, fiantq; ad propulſandum frigus, non ad luxum. [Camiſiis laneis Fratres omnes, quocunque gradu, & honore ſint,utantur.]Poſsit tamen Superior diſpenſare cum aliquo ex cauſa infirmitatis: euitetur tamen ab iis,qui diſpenſationem acceperint in lineis camiſiis omnis luxus,& ornamentum. Pelles ſilueſtres, aut albæ à nemine deferantur. Caligisque alterius coloris quàm albi nullus audeat uti: Calcei uerò honeſti ſint,& nigri.Cothurni, & quæ extrinſecùs deferūtur in itinere,nigra ſint, & ſimplicia, ac ſine ullo ornamento. Denique omnia indumenta ſint religioſa,& conformia Ordinis inſtitutis, ita ut regularem præſeferant humilitatem: ad innocentiæ quippè,& humilitatis inditiū hoc tegimur habitu.Super quibus oībus inuigilēt Prælati,& hoc in ſuis Scrutiniis, uiſitationibus, uel aliàs quādocunq; diligenter perquirere teneātur.Et ſi quādo irreligioſos,aut ſericos, uel ſerico ornatos habitus inuenerint,eos omnino ſcindant,& auferant,ac pęna grauis culpæ puniant poſſeſſores.[In quacunque domo ſit unum ueſtiarium commune,in quo omnia omnium Fratrum ueſtimenta con-

ex Bull. Refor. (margin, at "frigus, non ad luxum")

ex Bull. Refor. (margin, at "poſſeſſores.[In quacunque domo")

ta conferantur: cui uestiario custos præficiatur, qui munditiæ, refectionis, & distributionis eorundem curam gerat.]

De Rasura. *Cap. XX.*

RASVRA quoque fit in modum coronæ, & superiùs non modica more secularium Clericorum; sed ampla, ut mos est à Regularibus gestari, ita ut ex omni parte sint rotunda. Capilliq; coronæ non excedant latitudinem duorum digitorum. Et nullus excusetur à rasura, præter infirmos. Barba autem à nemine nutriatur; sed ut cuiusque natura eam fert, deferant omnes, ita tamen ut longitudo non excedat digitos duos, quæ uerò est in superiori labro omnino tondeatur, & decurtetur propter sumptionem Sacratissimi calicis D. N. Iesu Christi: quod qui non fecerit, tandiu spspensus à celebratione Missarum, & utraque uoce priuatus existat, quamdiu præsenti decreto fuerit inobediens.

De Clausura, & Cellis. *Cap. XXI.*

NE cuilibet pateat aditus egrediendi, & ingredien di septa Monasterij, debita clausura omnino seruetur, ita ut nullus secularium introducatur mane, usque ad horam diei tertiam, & à prandio usque ad horam Vesperarum, atque ab hora cœnæ deinceps. Nec scholæ secularium puerorum in Conuentibus ulla ex causa habeantur, nec pueri seculares admittãtur cum Nouitiis ad lectiones, euiteturq; nimia Secularium familiaritas, præsertim autem minus grauium personarum.

narum.& ad recreationes honestas,quę more religiosorum quandoque fieri solent,Seculares non introducantur. Nec fugientes iustitiam Seculi, quouis quæsito colore in Monasterio recipiantur. Neque recitentur comœdiæ, aut uanæ representationes, neq; Fratres propterea uestimenta à laicis sibi commodari faciant,aut commodata induant. Et quoniam per clausuram nedum debent Seculares à Monasterio arceri; uerum & Religiosi in eo cōtineri, nullus domo exeat, nisi cum socio, & cappa,& tecto capite cum scapulari, & omnino sine bireto: & Prioris licētia,nec post prandium usque ad Nonam, nec post Completorium. Et diebus Festis nulli egredi liceat, nisi aliqua urgente causa, aut publica necessitate, satisq; sit omnibus bis tantùm in hebdomada exire. Egressuri autem cum cappis humiliter inclinati à suo Prælato benedictionem petant. Prior autem sit diligens, ne eadem die omnes exeant,aut per Vrbem,Forum,aut uicos inhonestos percurrant, aut in apothecis maneant cum Secularibus tempus conterentes,& de inanibus loquentes. Intra Monasteria arma cuiuscunque generis non habeantur, neque cultelli excedentes palmi mensuram.Chartis lusoriis,aut tesseris, siue aleis nullus omnino ludat: Sed neque permissis ludis diebus Festis, uel ieiuniorum. In dormitorio sit unicuique sua cella deputata, [neque Prior Generalis, Prouincialis, aut Conuentualis,etiam prętextu priuilegiorum,permissionum, seu inueteratæ consuetudinis, ædes in Claustro,uel alibi separatas habeat, sed quisq; unica cella, eademq; cum cæteris aliorum Fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus,ac lectulo,& mēsa humilibus,

ex Bull. Refor.

quemad-

quemadmodum pauperes Religiosos decet, contentus esse debeat. Proinde cameræ, siue ædiculæ, quæ extra dormitoriũ sunt, separatim ad officinas, aut aliàs ad communem usum, & commoditatem cuiuscumq; Conuentus redigantur, si fieri possit; sin minus destruantur, ac materia, & cœmenta ad fabricam Conuentus (si opus fuerit) conuertantur, uel uendantur, & pretium ad cõmunem usum Conuentus conferatur.] In cella, ac etiam extra Monasterium semper unusquisque solus iaceat, ut suis temporibus orationi, & lectioni uacare possit. Et ne aduentu hospitum alij Fratres perturbentur, extra dormitorium sit locus cũ cubilibus ordinatè instructis, & omnibus necessariis, iuxta Domorum facultatem.

De Itinerantibus. Cap. XXII.

CVm Ordinis nostri Frater aliquò quacunque de causa mittitur, habeat secum litteras testimonij à suo Priore [sine quibus à Conuentu non recedat etiã pretextu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missus, aut uocatus fuerit cum mandato in scriptis habito.] In litteris autem testimonialibus (quando aliquis est rediturus) redeundi terminus præfigatur, quo elapso arbitrio Superioris, si non reuersus fuerit, puniatur, Habeat Breuiarium, & si Conuersus fuerit, Coronã. Nec in itinere ullus arma secum (etiam pretextu defensionis) deferat, Antequàm uerò à Monasterio exeat, humiliter petat benedictionem à suo Prælato, & si non sit eadem die reuersurus, coram Altari, uel imagine B. Virginis ad reuerentiam pergat dicturas

Ex Cõc. Tridẽt. Sess. 25. ca. 4. de Reg. & Mon.

genibus

genibus flexis Itinerarium secundum formam Breuiarij Romani. Iterumque B. Virginis Imaginem, cum redierit, pro gratiis agendis adeat. Porrò cum peruenerit ad aliquod Monasterium, statim adeat illius loci Priorem, aut Prouincialem, uel Generalem, si aliquem eorum adesse contigerit, quibus suam licētiam ostendet, sine qua si fuerit inuentus, ad suum Conuentum remittatur, nisi fortè eius conditionis fuerit, ut de fuga illius nō sit dubitandum. Si uerò Clericus sine Breuiario, & Cōuersus sine Corona iter habere præsumpserit, carceri mancipetur. Nullus autem Romam petere audeat absque litteris sui Prouincialis causam profectionis explicantibus, quas si non habuerit, in carcere per quindecim dies claudatur. Prouincialis uerò licentiam non concedat, nisi consulto prius per litteras Generali, aut Procuratore Ordinis. Qui uerò de sui Superioris licentia Romam accesserit, statim sese Generali (si adfuerit) sin minus Procuratori Ordinis præsentet, à quo eundi per Vrbem facultatem recipiat, cum licentia tamen Prioris Conuentus. Et qui ad aliquem locum, ubi sit Conuentus Ordinis ierit, nullo pacto præsumat ad domos personarum tàm Secularium, quàm Religiosarum accedere, uel in eis comedere, uel pernoctare, aut per ciuitatem uagari, sed recto tramite ad locum Religionis se conferat: Quod qui non fecerit, uoce actiua, & passiua, atq; omnibus Officiis per triennium priuetur. Itinerantes autem, si in aliquo deliquerint, Prior Prouincialis, uel Conuentualis liberam habeat corrigendi, & castigandi potestatem, tanquàm si in suo Conuentu, uel Prouincia residerent. Et cum ad Conuentum peruenerint

rint benignè recipiantur, eisq; de omnibus prouideatur, quæ hospitibus sunt necessaria, simulq; eorum pedes lauentur, & omnia ad humanitatem pertinentia illis pro Charitate exhibeantur.

De Infirmis. *Cap.* *XXIII.*

CIRCA infirmos caueat Prior, ne sit negligens; sed cùm primùm aliquis ægrotauerit, curet, ut confiteatur peccata sua, & sumat Sanctiss. D. N. Iesu Christi corpus. Et quoniam sic tractandi sunt infirmi, ut citò releuentur, iuxta B. P. Augustini præceptum, donec conualescant in cibo, & potu, & medicaminibus, & cęteris, quæ morbum possunt facere leuiorem, uel penitus propulsare, sunt humanè tractandi, & benignè reficiendi, prout Charitas docuerit. Et propterea locus pro infirmis extra dormitorim in quolibet Conuentu cõstituatur, cum omnibus necessariis supellectilibus, prout illius facultas patietur. Minister quoque unus, aut plures secundum multitudinem, aut exigentiam infirmorum deputentur, qui eis die, noctuque necessaria cum omni charitate ministrent, & infirmos uisitent, ac humaniter uerbis, & obsequiis adiuuent, & quotidianæ orationis suffragio subleuent. Et ut omnia rectè agantur, habeant librum, in quo scribantur, quæ pro infirmis ab Aromatario recipiuntur, nullusque aliquid ab eo recipere possit; nisi sit uerè infirmus. Nec aliquis sibi sanguinem minuat, aut medicinam sumat, aut colore licitę oportunitatis quæsito ad balnea se conferat, absque consilio medici, & licentia Prioris, qui sępe uisitet infirmos, & ad patientiam hor-

tetur. Quando autem contigerit, quemquã in itinere ægrotare, Conuentus, ubi ęgrotauerit, teneatur illi in omnibus subuenire, restituatur tamẽ, quod pro illius infirmitate fuerit expensum, ab eo Conuentu, in quo Conuentualis erat. Excepti autem intelligantur ab hac constitutione Generalis, Prouincialis, & qui eos associantur, quos si contigerit in uisitationibus, aut aliàs in itinere ægrotare, fiant expensæ ab eo Conuentu, ubi fuerint infirmi, nec ab alio soluantur. Eius uerò, qui debitum uniuersæ carnis morte persoluerit, bona ad usum concessa, quæcunque ad uestitum, & cellæ necessariam prouisionem spectant, illi Conuentui, in quo obierit, remaneant. At uerò libri, & pecuniæ, quæ apud Depositarium seruabantur, & ad Religionem Defuncti intuitu spectant, ad illum Conuẽtum, cuius est filius pertineat.

De Administratione bonorum.
Cap. XXIIII.

CVM domus nostræ ædificatæ sint supra paupertatis fundamentum. [Nemini liceat bona immobilia cuiuscunque qualitatis fuerint, etiam ab eo quomodolibet acquisita, tanquàm propria, aut etiam nomine Conuentus quouis modo, causa, & excogitato titulo, uel colore, etiam causa senij, infirmitatis, uel cuiuscunque pij operis prætextu, uel intuitu tenere, & posidere; sed omnia cum cæteris Conuentuum bonis incorporentur, atque in plenam, & liberam Monasteriorum potestatem redigantur.] [Neque liceat

ex Cōc. Tridēti. Seß. 25. ca. 2. de Reg. & Mon. & ex Bull. Refor.

ex Cōc. Tri. codē loco.

superio-

ſuperioribus bona immobilia alicui concedere,etiam ad uſumfructum,uel uſum,adminiſtrationem, aut cōmendam; ſed fructus,qui inde percipiuntur ſub fideli cura Officialium domus reponantur.] Eleemoſinæ uerò omnes ex confeſſionibus, prædicationibus, lectionibus,necnon alia quacunque ratione, quamuis labore,& induſtria habitæ,[etiam ſi intuitu perſonæ undecumq; donatæ,uel relictæ fuerint,Superiori exhibeantur,qui inde tantū exhibitori miniſtrari iubeat,quantum rei conuenientis præſens neceſsitas uidebitur poſtulare.] Habeatq; ſpecialem rationem perſonarum, & prout maior aliquorum Fratrum gradus, ſtudium, neceſsitasq; popoſcerit, eis aliquid pro ſuſtentatione ſupra alios conferat, quod tamen ea fiat modeſtia, & circumſpectione;ut aliis neceſſaria non ſubtrahantur. Et ſiquid alicui ex affectione, potius quàm ex merito, uel neceſsitate recipientis, uel quod ſtatum paupertatis uiolet,conceſſerit: ſciat ſe Omnipotentis Dei iram incurſurum.[Bonorum uerò mobilium uſum Superiores concedere poſsint: ita tamen,ut eorum ſupellex ſtatui paupertatis, quam profeſsi ſunt,conueniat, nihilque ſuperflui in ea ſit,nihil etiam, quod ſit neceſſarium,denegetur.] De his tamen fiant inuentaria authentica in forma probātē,quæ inter communes ſcripturas cuſtodiantur. Nec tamen dè bonis mobilibus ſibi ad uſum conceſsis audeat quis ſuo arbitratu diſponere,neq; ea extra loca Ordinis apud aliquos, quicunque illi fuerint,tenere, uel reponere: & qui ſecus feciſſe inuentus fuerit,illis omnibus priuetur, & utraque uoce per triennium careat. In communi uerò haberi poſsint tàm mobilia,quàm immobilia bona,quæ

ex Bull. Refor.

Ex Cōc Tridēt. eodē loco.

quoniam nisi à prudentibus ministris fideliter custodiantur, facilè dissipari possunt. Idcirco [nullus omninò Priorum administrationem bonorum, & aliarum rerum, dispensationemq; pecuniarum, & reddituum suæ Domus, etiam nomine Conuentus per se ipsum habere, siue exercere, uel in eis sese interponere possit. Sed uniuersum id onus tribus Fratribus, ita demandetur. Vt primus rerum, & bonorum, inferendorumque in eã reddituum curam habeat: alter tanquã Depositarius pecunias, ac ab illo importata fideliter asseruet: tertius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & Fratribus, ac Domui uniuersæ de necessariis (ueluti dispẽsator) prouideat, mãdante tamen ipso Priore, qui unicuiq;, non secũdum proprium affectum, sed secundum Charitatis regulam, prouidere curabit. Officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta. Hi autem reddant rationem suæ administrationis singulis mensibus,] quæ antequam scribantur in diario Monasterij, per duos Patres prudentes à Capitulo deputatos examinentur diligẽtissimè cum præsentia Prioris Conuentus, & iuxta illorum censurã scribantur in diario. Vt autem prouentus annuus sufficiat familiæ, fiat recta, & prudens consideratio annui prouẽtus in singulis Monasteriis, & deductis primùm grauaminibus publicis, uectigalibus, decimis, collectis, & id genus cæteris (ne ullę domus supra uires onerentur) decernatur à Generali cum Prouinciali, & Socio matura præmissa deliberatione, qui numerus Fratrum ex illis prouentibus nutriri possit, consideratis obligationibus pro Missis dicendis, habitaque ratione seniorum Patrum, & iuuenum instruendorum, ne

ex Bull. Refor.

maior

maior ſit impenſa, quàm redditus. Ita enim fiet ut Fratres commodiùs intendant orationibus, ſacriſque lectionibus, & in Monaſteriis ſuis promptum Deo exhibeant famulatum. In quolibet Monaſterio ſit liber campioni, ſeu cataſtri authenticus in forma probante, in quo ſcribantur origo Conuentus, Reliquiæ ibi exiſtentes. [Omnia acta publica, inuentaria immobilium bonorum, iura, & inſtrumenta ad illud Monaſterium pertinentia, deque eo exemplum authenticum fiat duplicatum. Vt alterum in propria domo remaneat, alterum uerò in archiuio inſignioris, ſeu principalis Domus eius Prouinciæ reponatur.] Ita & quilibet Prouincialis habeat librum, in quo ſcribãtur origines Conuentuum ſuæ Prouinciæ, Reliquiæ quoque in illis exiſtentes, omnia quoque acta, & iura ad illam Prouinciam ſpectantia. Romæ quoque in Conuentu Sancti Marcelli ſit publicum totius Religionis archiuium, & in eo habeatur liber, in quo deſcriptæ ſint origenes omnium Conuentuum ipſius Religionis, & Reliquiæ in omnibus Monaſteriis exiſtentes, atque ibidem aſſeruentur omnia iura publica, ad totam Religionem ſpectantia huiuſque archiuii cuſtos ſit Procurator Ordinis in Rom. curia. [In omni etiam Domo ſit locus tutus cum armariis, ſeu capſis, in quibus ſcripturæ, priuilegia, contractus, & omnia iura ad Domũ pertinentia. Itemque res pretioſæ Eccleſiarum, etiam ſacræ, cum ſuo inuentario, ſeu repertorio authentico aſſeruentur; præter eas, quæ quotidiano uſui ſunt Eccleſiæ neceſſaria, quæ in Sacriſtia, & per Sacriſtam cuſtodiantur: Ita tamen, ut res ſacræ à prophanis diſtinguantur. Huius autem loci tres ſint claues, quarũ

ex Bull. Refor.

ex Bull. Refor.

unam

unam Prior, alteram Depositarius, tertiam Procurator domus habeat.

De Qualitatibus, & potestate Generalis. Cap. XXV.

PRIOR Generalis sit Magister in Theologia, annorum ad minus quadraginta, qui in Religione permanserit ad minus uiginti annos proximos continuos. Nec manserit extra loca Ordinis (etiam cum Superiorum licentia) proximo transacto sexennio. Qui nunquàm de Hæresi fuerit suspectus. Sitque boni nominis, & famæ, præclaris moribus, rerum gerendarum prudentia, & uitæ sanctitate conspicuus. Quiq; administrationis suæ aliquod specimen ostenderit, nec fuerit in eo magistratu proximo sexennio. Habeat in toto Ordine generalem potestatem: non tamen, quæ ad alios Ordinis Prælatos spectant, agere debeat, nisi eis in suo Officio negligentibus Fratres habentes ad ipsum recursum; siue personaliter, siue per litteras, ne obedientiam à Prouinciali, aut Priore iniunctam peragant, puniat. Debeatque, si aliquid fecerit spectans ad Prouinciam, seu ad Conuentum, uel Fratrem aliquem Prouinciæ, Prouinciali significare. Sit custos legum, & ad earum obseruantiam cæteros suo exemplo inducat. Omnia loca Religionis semel in triénio cum Prouinciali, & Socio uisitet, neque quicquam graue agat, sine illorum consilio. Habeat uocem in omnibus Capitulis Prouincialibus, & Couentualibus totius Religionis. Corrigat Fratres omnes, excessus grauissimæ

ſimæ culpæ committentes, etiam extra uiſitationem. In uiſitationibus uerò exceſſus quoſcunque. In primis curet, ut Prouinciales ſuo non deſint muneri, eosque ſæpe in Officio contineat hortando, corripiendo, & (ſi opus fuerit) corrigendo. Non poſsit imponere ſubſidia charitatiua pro ordinariis expenſis in Romana curia, aut alibi. Si tamen contingat extraordinaria expenſa, utpotè pro acquiſitione alicuius loci, pro impreſsione librorum, aut cæteris hmôi, quæ in commodum publicum fiunt, expendatur de publico: idq; non fiat niſi de conſenſu Prouincialium, & Sociorum. Habeat à Religione conſuetum ſubſidium, quod illi ſufficiat pro expenſis inter uiſitandum, & gradu in Rom. curia ſeruando. Nec à Monaſterio Sancti Marcelli de urbe (ſi ibi diutius commorari contigerit) aliquid reci piat, aut exigat, poſt octo priores dies, præter panem, & uinum pro uictu ſuo, ſociorumque, & famuli cætera autem ex taxis à tota Religione ſecundum antiquam conſuetudinem deſtinatis ipſe ſibi prouideat. Teneatur etiam Procuratori Ordinis in Rom. Curia ſingulis quibuſque annis perſoluere Ducatos auri de Camera ſexaginta. Prior Generalis perfunctus ſuo magiſtratu redigatur in ordinem. Habeat tamen poſt depoſitum magiſtratum ſemper uocem in Capitulo Generali. Et præcedat omnes, præter Ordinis Procuratorē, & Priores Prouinciales, nulliq; ſubditus ſit præterquàm Priori Generali, & Prouinciali. Si uerò contingat quod Prior Generalis decedat ante Capitulum; tunc qui fuerit Diffinitor Generalis illius Prouinciæ, in qua obierit, plenariam, & omnimodam authoritatem Prioris Generalis habeat uſq; ad Capitulum Generale, quod,

niſi

nisi fuerit indictum, quàmprimùm indicere teneatur, habeatq; ille sigillum Ordinis, & librum constitutionum. Quod officium si peragere recusauerit, sententiam Excommunicationis incurrat. Isque in futuro Capitulo Generali uocem non habeat; sed locum Generalis teneat. Magistratuque deposito non gaudeat priuilegiis, quibus gaudent Generales officio perfuncti.

De Qualitatibus, & Officio Procuratoris Ordinis. Cap. XXVI.

PROCVRATOR Ordinis in Ro. Curia sit Magister in Theologia eruditus, & prudens, aptus ad orādū in Capella Sanctis. D.N.Papę, & aptus ad legendū per seipsum publicè in studio Generali. Qui de Hæresi suspectus non fuerit. Sitque boni nominis, & famæ, & uitæ inculpatæ; legeritque Theologiam per triennium in aliquo studio Religionis, aut publicè. Et permanserit in Religione saltem quindecim annos. Teneatur habere duas orationes in Capella Sanctissimi D.N. alteram in die Epiphaniæ, alteram in Dominica passionis Domini, qui dies ad orandum in Capella Ordini nostro à Sancta Sede Apostolica sunt assignati. Negocia Religionis, & cuiuscunque Prouinciæ, aut Conuentus in Rom. Curia omni studio sollicitè tractare teneatur. Et si contigerit litem uersari inter Conuentum, & Fratrem aliquem, aut inter Superiorem, & Inferiorem quempiā, teneatur Procurator tueri partes Conuentus, & Superioris. Non tamen possit nomine Religio-

nis

nis tractare, aut agere aliquid extra Rom. Curiam, nisi de mandato Protectoris. Sigillum speciale ad litteras patentes obsignandas non habeat, hoc enim solis Superioribus Religionis competit. Si autem Procurator in causa aliqua pertractanda negligenter compertus fuerit sese habere, poterit Generalis (si præsens fuerit) illi causæ superintendere, si autem absens, Protectori significare, ut de eius cõsilio prouideatur. Procurator nulli sit subditus in Religione, nisi Priori Generali: cuius litteras oẽs sibi directas teneatur redimere. Expensas uerò, quas in recipiendis litteris à particularibus personis, Conuentibus, & Prouinciis faciet, illi teneantur soluere, quorum causa tractatur. Procurator maneat pro sua habitatione in Monasterio Sancti Marcelli de urbe, à quo habeat medicum, medicinas, & cætera, quæ sunt in cõi. At uerò ligna, oleum, candelas ipse sibi prouideat; liber sit tamen ab omnibus grauaminibus Monasterij. Cum uerò perfunctus fuerit suo Officio maneat extra Rom. Curiam in sua Prouincia: atque assumi non ualeat ad idem Officium, nisi uacauerit per sexennium: neque ad Officium Generalatus, nisi post triennium. Si autem contingat Procuratorẽ Ordinis mori, aut inhabilem fieri, Generalis unà cum Prouinciali, & Socio Prouinciæ Romanæ subrogent alium Procuratorem Ordinis usque ad Capitulum Generale, qui tamen in futuro Capitulo Generali uocem non habeat. Idque omnino facere teneantur intra mensem à die, qua obitus eius, uel inhabilitas illis constiterit.

De Qualitatibus, & potestate Prouincialis. Cap. XXVII.

PRIOR Prouincialis sit Magister in Theologia, eiusdem Prouinciæ filius, aut qui in ea permãserit proximo transacto quadriennio: Qui de Hæresi suspectus non fuerit: nec manserit extra claustra (etiam cum Superiorum licentia) proximo triennio: Boni nominis, & famæ, & uitæ inculpatę: Qui non fuerit Prouincialis eiusdem Prouinciæ proximo sexennio; Atque in Religione permanserit quindecim annos proximè continuos. Eius uerò munus est, ut sollicitè inuigilet ad augmentum Prouinciæ sibi commissæ; omnesque ad obseruationem constitutionum uerbo, & exemplo, & correctionibus inducat. Quæ ad Priorum, & aliorum Officialium suæ Prouinciæ Officia pertinent, per se ipsum non agat, nisi eis in suo Officio negligentibus. Intentus tamen eis esse debet, ne proprio desint muneri monendo, & corrigendo. Visitet omnia loca suæ Prouincię simul cum Socio quolibet anno, quo Generalis non uisitauerit. Nec inter uisitandum quicquam graue agat sine Socij cõsilio. Committentibus excessus grauissimæ culpę pœnas non imponat, sed tantùm causas cognoscat usque ad sentẽtiam diffinitiuam exclusiuè, quam ad Generalem remittat. Si uerò contingat, in causa terminata per Prouincialem appellatum fuisse iustis rationibus ad Generalem, & ille uoluerit causam in secunda instantia alteri committere, non possit illam committere, nisi alterius Prouinciæ Prouinciali.

uinciali. Si uerò contingat, Prouincialem ab Officio esse suspensum, aut quamcumque ob causam inhabilem fieri, siue propter mentis infirmitatem ineptum, Generalis instituat Prouinciæ Rectorem; non tamen cum nomine Prioris Prouincialis. Quod si contingat Prouincialem mortem obire, Socius eius Officium usquè ad Capitulum Prouinciale administret. Et Prouincialis etiam fungatur Officio Socij usque ad Capitulum Prouinciale, si ille uita functus fuerit. Corrigat excessus grauioris culpæ; & inter uisitandum etiam, qui fuerint culpæ leuis, aut grauis. Habeat uocem in omni Capitulo Conuentuali suæ Prouinciæ. Disponat etiam familias Conuentuum Fratres (cum opus fuerit) à loco ad locum transferens. Et Generali præcipienti, ut Fratrem ab aliquo Conuentu remoueat, aut in aliquo assignet, omnino obediat. Fratres ad se uenientes pro leui causa (ut tollatur occasio uagandi per Prouinciã) puniat. Accedendi ad Capitulum Generale, uel Prouinciale nemini licentiam concedat, nisi iusta, manifestaque de causa in litteris licentiæ exprimenda. Nullum alterius Prouinciæ Fratrem, qui nõ habeat litteras à Generali, uel à suo Prouinciali recipiat; immo talem in carcere per hebdomadam mittat, deinde remittat ad suum Prouincialem. Habeat authoritatem instituendi alium loco Prioris Conuentualis defuncti, aut priuati, si Generalis à Prouincia absens fuerit. Substitutio uerò illius per Generalem, aut Prouincialem facta, usque ad proximum Capitulum Prouinciale ualere tantùm intelligatur. Posit Prouincialis quem uoluerit locum in sua Prouincia eligere pro sua habitatione. Illique pro-

uideatur à Conuentibus secundum antiquas taxæ distributiones. Prouincialis librum habeat, quem dicũt registrum, in quo scribantur acta omnia ad regimen suum spectantia.

De Qualitatibus, & Officio Socij. Cap. XXVIII.

SOCIVS assumatur ex Prouinciæ filiis, aut ex eis, qui in ea manserint per proximè transactum triennium. Sitque ex corpore Capituli Prouincialis, à quo est eligendus. Qui nunquam de Hæresi suspectus fuerit; sed sit boni nominis, & famæ, & uitæ inculpatæ. Et non fuerit in eodem Officio per sexennium. Eius officium erit in uisitationibus Generali, & Prouinciali assistere, eisque secundum conscientiam, quod iustum fuerit consulere. Nec ullum aliud possit habere Officium per illud temporis, præterquàm Regentis, Lectoris, uel Prædicatoris, & dũ Generalem, aut Prouincialem in uisitationibus associat, habeat uocem in omni Conuentu Prouinciæ; Verum extra uisitationem non habeat uocem, nisi in Monasterio suæ residentiæ. Habeat etiam Socius à sua Prouincia subsidium pro uiatico statutum in Capitulo Generali Parmæ celebrato hoc Anno Domini 1579. Vt cum Prouinciali uisitationibus interesse posit.

De

De Qualitatibus, & authoritate Prioris Conuentualis.
Cap. XXIX.

PRIOR Conuentualis sit modestia, atque prudentia insignis. Et qui in Ordine Sacerdotali ministrauerit per triennium. Nec fuerit Prior eiusdem Conuentus per quadriennium; Nec sit Diffinitor in Capitulo Prouinciali eo anno, quo est eligendus. Quiuè in aliquo Officio non sit criminis furti, aut fraudis conuictus, uel confessus. Idoneusque sit ad exercendam curam animarum ipsius Conuentus. In quo continuam personalem residẽtiam facere teneatur, nec inde possit abesse per mensem, nisi causa cognita, & probata, atque in scriptis expressa per Prouincialem. Prioris autem, qui secus fecerit, Officium ipso iure uacare intelligatur, & Prouincialis ad institutionem alterius statim procedat. Excommunicandi Fratres suos Prior facultatem nullam habeat, sed neq; possit sententiam Excommunicationis ferre pro rebus deperditis, uel sublatis, aut ad finem cuiuscunque reuelationis. Ecclesiæ in primis sit zelator [& præcipuam curam gerat, ut illa in suis structuris conseruetur, & reparetur; munda præterea, & expurgata uti decet contineatur, atque illi de libris, uasis, ornamentis, & alijs ad Altaris ministerium, & Diuinum cultum pertinentibus prouideatur, quæ munda præterea, & nitida conseruentur.] Mores Fratrum componat, culpasque eorum secundum decreta constitutionum corrigat: uerum conuicia, & contumelias in eos quauis ratione nõ proferat, Con-

ex Bull. Refor.

stitutiones seruet, & seruare faciat. Infirmis necessaria subministret. Singularitates in cibo caueat, & communem uitam cum Fratribus uiuat. Vt suis temporibus dentur Fratribus indumenta, curet: Officiales sui Conuentus in officio teneat obsecrando, arguendo, increpando, & corrigendo. Nulli particulari Officio implicetur, sed omnibus semper sit intentus. Sine licentia Patrum æs alienum nō contrahat, aut bona mobilia uendat. Immobilia uerò bona uendere non possit, nisi cum licentia Prioris Generalis in scriptis obtenta, ultra solemnitates à iure requisitas. Aedificia, propter quæ opus esset uendere bona Monasterii, aut grauia contrahere debita, uel etiam, quæ fiunt solùm ad curiositatem, non faciat, quod ut omnino seruet, nullum ædificium excedens ualorem duorum aureorum facere possit sine consensu Patrum. Et si ualorem aureorum uiginti excesserit, ultra consensum Patrum, habeat etiam licentiam à Prouinciali in scriptis. Nihil etiam à Conuentu, cuius est Prior, pro exactione litterarum habeat, nisi ille sibi sint directæ à Generali, Procuratore Ordinis, aut Prouinciali pro iis rebus tantùm, quæ ad Religionem pertinent. Omni mense diligenter uisitet cellas Fratrum, & si inuenerit illicita, uana, aut alias quomodolibet indecentia, tollat, corrumpat, & si fuerint uestimenta, mox scindat, & possessores puniat. Non possit autem Fratrem à Monasterio abiicere, aut alium recipere, nisi de Prouincialis expresso cōsensu. Præsente Generali, aut Prouinciali Fratribus nō benedicat. Sententias Generalis, uel Prouincialis in Fratres delinquentes exequutioni mandet: quod si secus fecerit Officio priuetur. Fratres committentes ex-

cessus

cessus grauis, uel leuis culpæ ipse puniat, neque huiusmodi ad Generalem, uel Prouincialem remittat. Et alia, quæcunque ad patrem erga filios pertinere Charitas ipsum docuerit, humiliter peragere studeat.

De Officialium Conuentuum qualitatibus. *Cap.* XXX.

HABEAT Prior in suo Conuentu Patres Discretos, qui sint, primùm Magistri omnes, Procurator Conuentus, & Patres, qui quadragesimum annum excesserint, nec fraudis, aut furti crimine unquam fuerint conuicti, aut confessi: de quorum consilio omnia negocia Monasterij tractentur, & in difficilioribus casibus illos habeat coadiutores. Habeat etiam Officiales, ministros, & cooperatores: Sacristam, [Sindicum, Depositarium, & Procuratorem, quorum officia singula per diuersas personas administrentur.] Habeat etiam æduliorum dispensatorem, panis, & uini custodem, Hospitalarium, Infirmarium, Magistrum Nouitiorum, Magistrum iuuenum Professorum, Ianitorem, & alios pro locorum necessitate, quorum Officia diuersis, distinctisque personis à Capitulo distribuantur, si tamẽ id cõmodè fieri possit, singulis enim ad singulas res agendas dispositis, res dubio procul melius succedent. Sacrista esse non possit, qui non fuerit in Sacris Ordinibus constitutus, moribus ornatus, patiens, diligens rerum Sacrarum custos, sollicitus ad Diuinum cultum, & ex omni parte honestus. Sindicus, Depositarius, & Procurator Conuentus sint Sacerdotes,

ex Bull. Refor.

cerdotes, nunquam furti, fraudis, malæ administrationis, aut alearum lusus condemnati. Procurator quam primum electus fuerit cum Priore coram duobus Patribus Discretis, sub pœna priuationis Officij intra mensem faciat inuentarium, in quo uniuersa supellex Sacristiæ, Dormitorij, Infirmariæ, Hospitij, Coquinæ, Cellarij, & Refectorij scribatur. Sindicus, & Procurator singulis mensibus coram Capitulo rationem suæ administrationis reddant sub pœna priuationis Officij, cui omnes Patres de familia interesse debeant, nisi fuerint legitima causa impediti. In Conuentibus autem unitis, qui prouentus tractat, rationem reddere teneatur singulis quibusq; sex mensibus Conuentui principali. Si uerò aliquod arduum negocium Procuratori, seu Sindico occurrat, intimet Priori, & Prior Patribus, & illi quod iustum, & honestum fuerit decernant. Quod si Prior negligēs fuerit, uel malitiosè proponere recusauerit, ipse Procurator, seu Sindicus, aut significet Priori Prouinciali, aut per se Patribus proponat. Et ne pro unius arbitrio publica bona administrentur, Sindicus, aut Procurator bona mobilia non uendant, aut permutent: Domos, aut possessiones nō locent, aut conducant: Inquilinos non mutent: Monasterij pecunias mutuo non dent. Neque debitum contrahant, nisi de consilio Patrum: Neque aliquam faciant expensam extraordinariam sine licentia Prioris. Ex pecuniis uerò conuentus, siue alterius cuiusquam mercaturam non exerceat sub pœna grauioris culpæ, & inhabilitatis perpetuæ ad quæcunque officia. [Munera, aut Xenia quocunque modo non mittantur, nec quisquam (etiam in Officio existens) pecunias, aut

ex Bull. Refor.

quicquam

quicquam aliud de Prouincia, seu Domo sibi cõmissa, uel aliunde, Priori Generali, seu alij cuicunque conferat, aut remittat. Et quicunque secus fecerint, in pœnam priuationis Prioratuum, & Officiorum omnium incidant, & ad futura inhabiles habeantur, & proculpis etiam tanquam fures puniantur, prout per constitutionem Sanctæ Mem. Pij Papæ V. Priuati, & inhabiles declarantur eoipso. Procurationibus tamen Generali ex uniuerso Ordine, ac Prouincialibus Prioribus ex sua cuique Prouincia, & Visitatoribus ex Domibus, & locis uisitandis debitis nequaquã sublatis.]

De Officio, & potestate Vicarij.

Cap. XXXI.

QVONIAM Prælati ubique, & in omnibus semper præstò esse non possunt, æquum est, ut quę per seipsos nequeunt agere, per alios faciant. Propterea illis concedendum est, ut iustis de causis impediti aliis uices suas cõmittere possint. Verum quoniam nisi hæc facultas constituendi Vicarios lege coerceatur, plura scandala parere solet, statuimus, ut Vicarius substitutus à Generali pro Capitulo Prouinciali celebrando locum Generalis teneat, postquam (Capitulo congregato per Prouincialem ad hunc effectũ) patentes litteræ suæ substitutionis lectæ fuerint, usq; dum Capitulum fuerit absolutum. Et habeat authoritatem faciendi ea omnia, quæ Generalis facere posset, & deberet, quoad cõtenta tantùm in cap. de Capitulo Prouinciali Generalis autem quauis causa legitima;

non ualens in triennio Prouinciam uiſitare, poſſit Vicarium ſuum ſubſtituere, qui omnes eius uices, & facultates habeat, quas ipſe Generalis haberet, circa tamen ea, quę in cap. de Viſitationibus continentur. Teneaturq; totius Prouincię uiſitationem intra menſem abſoluere, quod tamen tempus prorogari poſsit, ſi Prouinciali, & Socio uidebitur expedire. Is tamen Vicarius non habeat facultatem, Prouincialem, uel Socium quacunque de cauſa ſuſpendendi. Prouincialis autem in ſua Prouincia exiſtens Vicarium ſubſtituere non poſsit; abſens autem poſsit deputare Vicarium, qui habeat omnes uices Prouincialis, citra tamen facultatem ſuſpendendi Priores. Prior autem Conuentualis poſsit in ſuo Conuentu Vicarium ſubſtituere, qui tamen teneat locum ſuæ profeſsionis, nec quicquam habeat ſupra alios pro ueſtimentis. Sed Vicarij omnes ſubſtituti ſint amouibiles ad nutum ſubſtituentium Superiorum.

De Viſitationibus. Cap. XXXII.

QVONIAM humana fragilitate Religiones omnes ſemper à ſuis primis inſtitutis relaxari ſolent, niſi aſsiduè ad Regularem diſciplinam Superiorum diligentia reuocentur. Teneatur Generalis ſemel in toto triennio uiſitare omnia loca cuiuslibet Prouinciæ cum Prouinciali, & Socio earundem. Et Prior Prouincialis ſimul cum Socio uiſitare debeat omnes ſuæ Prouincię Conuentus ſemel in anno, quando non uiſitauerit unà cum Generali. Cumq; ad Conuentum aliquem uiſitandum peruenerint, in primis congre-

congregato Capitulo per Priorem Generalem, siue Prouincialem sermo ad Fratres habeatur, in quo uisitandi Conuentum necessitas, aut oportunitas proponatur, admoneanturque omnes, ut Deum atque conscientiam ante oculos habentes, remotis gratia, amore, odio, uel timore, atque omni humano respectu, Visitatoribus sincerè dicant, quæ nouerint reformatione, aut correctione indigere: idque solùm faciant ex sinceritate fraternæ dilectionis, & amore Ordinis: ut peccantes emendentur, nō ut confundantur. Deinde Visitatores uisitent Ecclesiam animaduertentes: An Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, & Reliquiæ Sanctorum (ut decet) saluentur. An altaria, & tota Ecclesia munda, & nitida, atque cum omni necessario ornamento custodiantur. An calices, & uasa sacra integra sint, & incorrupta. An habeātur paramenta, libri, atque ornamenta necessaria, quæ pariter non lacera; sed munda, & nitida custodiantur. An in Capitulo, uel alio publico loco indecens aliquid reperiatur. An in cellis Fratrum prophani, curiosi, uel irreligiosi habitus, aut curiosum quid, uel superfluum, aut alia minus honesta, & contra Regularem obseruantiam retineantur. Videant deinde an numerus Fratrum, qui manere debent in Conuentu, interger sit, Inuentariaq; bonorum mobilium, & immobilium, & librum accepti, & expensi scrutētur. Faciant etiam diligens Scrutinium super libris, & scripturis prohibitis, aut suspectis, aut superstitiosis, & uanis, uel praui exempli. Et consideratis omnibus, quæ oculis inspici possunt in tota domo, omnes, qui sunt de Conuentu sigillatim à minoribus incipiendo examinent, delato eis priùs iuramen-

Ex cap. Qualiter & quãdo de Acc.

to,ut ſincerè dicãt, quæ nouerint reformatione in ſuo Conuentu indigere, exceptis tamen iis ocultis criminibus, quorum nulla pręceſſerunt inditia, nec anteceſſit infamia. Sciant tamen Fratres, quod ſi quæ, etiam occultiſsima, nouerint, poterunt Prælato reuelare, nõ ad uindictam tanquam iudici; ſed tanquàm pio patri, ut ille peccantem ſecretò corripiat: Verum ad id iuramenti uigore non tenentur. Et uiſitatores huiuſmodi ſecreta ſibi propalata, ſub in terminatione diuini iudicij, ſciant, ab ipſis eſſe penitus occultanda, & nunquàm propalanda. Quæ autem ex non occultis ſunt à uiſitandis perquirẽda, hęc ſunt. An cuncti Horis Canonicis diurnis, atque nocturnis Choro interſint. An obligationibus Conuentus in Anniuerſariis, & Miſsis celebrãdis ſatisfiat. An caſus Conſcientiæ ſtatutis diebus, & Catechiſmus Romanus diebus Dominicis, & Feſtis legantur. An ieiunia Regularia ſeruentur. An Prior in corrigendis exceſsibus ſit negligẽs, uel in diſpenſando prodigus. Atque an in moribus aliqua ſint corrigenda. An regula, conſtitutiones, & alia regularis obſeruantiæ inſtituta ſeruentur. An temporalia à Priore, & Procuratore, cæteriſq; Officialibus fideliter adminiſtrentur. An fratres bonæ famę habeãtur apud ſeculum. An Priori obediant, & Charitate mutua ſe proſequantur. An ſit in Conuentu aliquis proprietarius, aut aliquis ſuſurrator, uel bilinguis pacem perturbans. An nimis frequenter conuerſationem cum ſecularibus (maximè ſcandaloſis) Fratres habeãt. Si Nouitij, & iuuenes profeſſi ſanctè, & piè inſtituantur. Si legantur quotidiè ſtatutæ lectiones. Examinentur deinde admittendi ad ſtudia iuxta conſtitutiones cap. 13.

atque etiam admiſsi, & qui non profeciſſe inueniuntur, priuentur nomine, & priuilegiis ſtudentium, Examinentur etiam ad Ordines promouendi, atque ad ſecularium confeſsiones audiendas præſentandi Ordinariis locorum, à quibus erunt approbandi. Et ſi quæ inueniantur reformatione indigere, reformentur, atque mandata omnia, quæ de reformando Viſitatores fecerint, in ſcriptis redigantur. Fiantq; exempla duo, quorum alterum Priori tradatur, ut in eo cõtenta decreta exequutioni mandet, alterum remaneat apud Prouincialem, ad quem pertinebit in ſequenti uiſitatione aduertere, an monita, uel præcepta præcedentis Viſitationis exequutioni fuerint demandata. Corriganturque delicta, Fratresq; peccantes corripiantur occultè, uel publicè, ut delicti qualitas poſtulauerit. Et ſi Prior in corrigendis exceſsibus per annum commiſsis negligens fuerit, qui peccauerint iuxta conſtitutiones corrigantur, & Prior (ut negligentiæ qualitas poſtulauerit) corripiatur. Et ſi reperti fuerint libri uani, igni tradantur, & is, apud quem inuenti fuerint, puniatur. Si uerò aliqui Regentes, aut Lectores, aut alij Fratres de Fide ſuſpecti inueniantur, Officio Sanctiſsimæ Inquiſitionis deferantur. [Qui autem libros prohibitos habere ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicę licentia, fuerint deprehenſi, ultra pœnas iuris communis, & quæ à Sancto Officio Inquiſitionis hæreticæ prauitatis talibus imponuntur, perpetuò munere legendi, prædicandi, & confeſsionis audiendi priuati exiſtant, ad omnia item Officia inhabiles actiua uoce careant, & paſsiua.] Completa autem uiſitatione fiat ſermo ad Fratres exhortatorius ad uitæ profectum, & mutuam

ex Bull. Refor.

Chari-

Charitatem,obſeruationemq; conſtitutionum, & eorum,quæ inter uiſitandum decreta fuerint. Fiat deinde confeſsio,& abſolutio communis,iniunganturque ſingulis Sacerdotibus tres Miſſæ: uidelicet de Spiritu Sancto,de B.Virgine,& pro defunctis: Clericis Pſalterium:Laicis Corona. Poſsitque Prior Generalis, ſiue Prouincialis(ſi oportunitas id poſtulauerit) aliquibus Prouidis Patribus facultatem abſoluendi à caſibus ſibi reſeruatis concedere. Ne uerò loca immodicis expenſis grauentur,quàm breuiſsimè fieri poterit,abſoluatur uiſitatio; neque (ſi commoditas id conceſſerit) ultra triduum prorogetur. Parcitate uictus ſint contenti Viſitatores,ne ad epulandum potius,quàm aduiſitandum acceſsiſſe uideantur. Quod ne diſsimulare poſsint, ſubſcribantur ab ipſis quotidiè expenſarum pro eorum uictu factarum ſchedulæ. Sciant denique Viſitatores,eam requiri diligentiam in uiſitãdo, quaſi (ſi fieri poſsit) non oporteat amplius ea loca uiſitare.

De Leui culpa. Cap. XXXIII.

SCIANT Religionis Prælati, paria non eſſe peccata; ſed alia leuia delicta eſſe,quædam grauia, nonnulla grauiora, aliqua etiam inter grauiſsima numerari.Leuis culpa eſt: ſi quis,mox ut ſignum factum fuerit, relictis omnibus cum matura feſtinatione ad Eccleſiam compoſitè, & integro habitu non uenerit. Siquis in Choro non rectè legerit, aut cantauerit, & errans ſtatim ſe coram omnibus non humiliauerit. Siquis Diuino non intentus Officio,uágis oculis,& irreligioſo motu leuitatem mentis oſtenderit. Si quis in

Ecclesia, Dormitorio, uel cellis obstrepuerit. Siquis, lectionem, vel cantum, statuto tēpore non prȩuiderit. Siquis aliud legere, uel cantare præsumpserit, quàm cõis usus habeat, cum Diuina celebrantur. Siquis dormierit dum Officia persoluuntur. Siquis Ecclesiæ, uel Altarium ornamenta negligenter tractauerit. Si liber, in quo legendum est, alicuius negligentia defuerit. Siquis statutis temporibus cum aliis lectionem auditurus non adfuerit. Siquis in Conuentum hora, qua debet, redire distulerit. Siquis ad Capitulum Cõuentuale non accesserit, aut communi refectioni non interfuerit. Siquis tempore silentii, aut clausuræ seculares in Conuentum admiserit. Siquis silentium fregerit. Siquis uana uerba dixerit. Siquis dissolutè ridens dictis, uel factis alios ad risum excitauerit. Siquis oculos uagos per uias ad uana direxerit. Siquis integro habitu non incesserit indutus. Siquis utensilium aliquid fregerit, uel perdiderit. Siquis cibi, uel potus aliquid effuderit. Siquis cibum, uel potum ante benedictionem sumpserit. Siquis libros uanos, uel curiosos legerit, aut apud se retinuerit. Siquis Officialis in iis, quæ ad Officium suum spectant, negligens fuerit. Et tandem siquis publicè aliquod peccatum inter mortalia non connumeratum commiserit. Sic peccantes Prior Conuẽtualis occultè, aut publicè corripiat, aut disciplina imposita corrigat, uel orationes aliquas pro pœnitentia salutari dicere iubeat, prout qualitas, frequentia, atque personæ conditio postulare uidebuntur.

De

De Graui culpa. Cap. XXXIIII.

GRAVITER autem peccant, qui non communicant, aut non confitentur, aut Missam non celebrant, uel non audiunt tempore debito, & præsentibus constitutionibus præscripto sine causa. Qui inter celebrationem Missarum nõ utuntur cærimoniis Missalis Romani reformati. Qui nec in Choro, nec priuatim Diuinum Officium persoluunt. Qui ieiunia Ecclesiæ, uel Regularia sine dispensatione frangunt. Qui abutuntur uerbis sacrarum litterarum, aut Deum, uel Sanctos blasphemant. Corrigi autem debent hi omnes à Priore Conuentuali per publicam disciplinam, & impositionem ieiunij bis in hebdomada per mensem, & aliàs etiam per plures dies, prout ei (attentis specialibus delicti, & personæ circunstantiis) uidebitur expedire. Grauiter etiam peccat, qui Domo nocte exit. Qui in Ecclesia, aut aliàs publicè non sine scandalo cum fœmina solus loquitur. Hos Prior corrigere debet imposita pœnitentia carceris per octo dies, & recitationis Psalmorum pœnitentialium quotidiè per mensem. Grauiter etiam peccat, qui aliquem percutit sine sanguinis effusione. Hunc Prior postquam ab Excommunicatione (si tamen id humiliter petierit) absoluerit, per quindecim dies in carcere claudat, & ieiunium bis in hebdomada in pane, & aqua imponat, & maiorem etiam iniungat pœnitentiam secundum criminis qualitatem. Grauiter etiam peccat, qui audientibus secularibus cum aliquo immoderatè contendit. Qui alteri contumeliam dicit. Qui suam, uel

alterius

alterius culpam cum pertinacia defendit. Qui inter Fratres discordiam seminat. Qui mēdacium pernitiosum ex industria Prælato dicit. Qui eum, à quo coram Prælato criminis alicuius causa delatus est, maledictis insequitur, aut ei comminatur. Qui Fratri præteritam culpam, pro qua satisfecerit, improperat. Qui mala de parentibus, uel cognatis, aut domibus Fratris alicuius subdolè dicit. Hos Prior puniat publica disciplina, & ieiunia iniungat pro excessuum qualitate. Grauiter etiam peccat Domo exiens sine licentia. Accedens ad monasteria Monialium. Ludens cum secularibus extra Monasterium. Arma inter septa Monasterij retinens, aut in itinere deferens. Gestans habitum præter consuetudinem. Hos puniat Prior correctione publica, & releget in Monasterio per duos menses.

De Grauiori culpa. Cap. XXXV.

GRAVIUS autem peccat quicunque Blasphemias hæreticales dixerit in Deum, & B. Virginem Mariam, uel alios Sanctos. Is conuictus, uel confessus per mensem saltem includatur in carcerem, & ieiunet bis in hebdomada in pane, & aqua per annum. Qui accedit frequēter ad Monialium monasteria. Hic ab eadem ciuitate exulet secundùm Superioris arbitrium. Qui aliquem contra ueritatem infamasse, aut in causa criminali falsum testimonium dixisse, conuictus, uel confessus fuerit, perpetua infamia sit notatus, & uoce actiua, & passiua per triennium careat: quo etiam tempore qualibet hebdomada semel disciplinā suscipiat,

atque alias salutares pœnitentias arbitrio Superioris imponendas peragat. Qui falsificauerit litteras,uel sigillum Prouincialis per mensem carceri mancipetur, & ab ea Prouincia perpetuò sit exul, & alias salutares pœnitentias Superioris impositione persoluat. Qui litteras Superiorũ interceperit, aut aperuerit, si gradus habeat, illis priuetur, nec ad eos recipiatur, nisi à Capitulo Generali, si autem gradus non habeat, utraq; uoce careat: nec restitui possit nisi per Capitulum Generale. Qui furti conuictus, aut confessus fuerit, ultra restitutionem, & infamiam, priuatus sit perpetuò quacunque administratione, & si rei Sacræ furtum fuerit, relegetur perpetuò in aliquo monasterio ad agẽdam pœnitentiam. Qui res Conuentuum malè administrauerit, per triennium quauis administratione priuatus existat. Qui negociationes, aut mercaturas exercuerit, præter bonorum amisionem, quacunque administratione, & utraque uoce per triẽnium priuetur. Qui uixerit in concubinatu, si sine publico scandalo id contigerit, exulet à Prouincia, in qua delictum commisit, per triennium, si uerò publicè, & cum scandalo id constaret, exulet perpetuò, suspẽdaturq; ab exequutione Ordinum: & ieiunia ei imponantur per id tẽpus, quod Superiori uidebitur expedire. Qui autem fornicationem commiserit, ieiunet bis in hebdomada in pane, & aqua per annum, & à loco, ubi delictum commisit, post susceptam publicè disciplinam, exulet per biennium. Qui deprehensus fuerit, sine Religionis habitu claustra Monasterij exire, à Prouincia, ubi deliquerit, exulet per biennium, & in monasterium aliquod relegetur per annum ad agendas salutares pęnitentias,

quas

quas Superior iniunxerit. Qui bona immobilia contra uotum paupertatis,& decreta Sacri Generalis Cōcilij Tridentini, & cōstitutiones Ordinis possederit, præter amisſionem bonorum, quacunque administratione per decennium priuetur. Qui bis in die,uel non ieiunus celebrauerit, aut ordinari procurauerit ante ætatem præscriptam ab eodē Sacro Concilio Tridentino,uel per saltum, aut sine litteris dimissoriis Generalis, ultra pœnas Canonicas carceri mancipetur per duos menses. Qui peccata in Sacramentali confessione audita ausus fuerit aliquo modo reuelare,perpetuò priuetur ab auditione confessionum, relegeturq; in Monasterio ad pœnitentiam peragendam. Qui crimen pessimum Diabolicè attētauerit perpetrare, per annum carceri mancipetur, & bis in hebdomada per idem temporis ieiunet in pane, & aqua. Qui aliquem extra Religionem accusauerit per mēsem carceri mancipetur, & per triēnium relegetur in monasterio. Qui imprimere fecerit libros,uel scripta,etiā ad artem musicam spectantia,& si minima fuerint,sub proprio, uel efficto nomine sine licentia Prioris Generalis in scriptis habita, præter librorum amisſionem careat uoce actiua,& passiua per triennium, & perpetuò facultate imprimendi cuiusuis operis sit priuatus. Qui inobediens fuerit Priori Conuentuali per dies quatuor ieiunet semel in hebdomada per tres menses in pane, & aqua,& publicè ueniam petat ab eodem, deinde exulet ab eo Conuentu per duos annos.

De Grauissima culpa. Cap. XXXVI.

PEccare grauissimè dicitur, qui crimen pessimũ Diabolo suadente committit. Is cõuictus, aut confessus, ab omnium Ordinum executione perpetuò deponatur, & in monasterio ad agendam perpetuam pœnitentiam includatur. Grauissimè etiam peccat, qui homicidium uoluntarium, siue data opera, siue alio modo committit, puniaturque (ultra pœnas Canonicas) carcere perpetuò, nec cum eo dispensari possit, nisi à Summo Pontifice. Qui aliquem ita uulnerauerit, ut uulneratus mẽbro aliquo mutilatus remaneat. Carcere, & ieiuniis puniri debet per tot annos, quot Generali (attenta læsionis grauitate) uidebitur conuenire. Qui ingreditur monasterium Monialium præterquàm in casibus à iure, & constitutionibus Apostolicis, & præsertim Sanctissimi D. N. Gregorij XIII. ex necessaria, & urgenti causa concessis, & de licentia Ordinarij, quoad Monasteria, quæ nostræ Religioni non subsunt, ultra sententiam Excommunicationis, cuius absolutio soli Summo Pontifici est reseruata, ieiunet quarta feria, & Sabbato per duos annos, & quocunque Officio per biennium careat. Qui sacrilego ausu Monialem uiolat, aut uiolare tentat, aut à Monasterio extrahit, is ultra prædictam Excommunicationis sententiam, quam damnabiliter incurrit, perpetuò ab omnium suorum Ordinũ officio est deponendus, & in aliquo monasterio similiter perpetuò detrudendus. Qui pecuniam Monasterij, aut sibi aliquo modo cõcessam mutuam dederit ad usuram, sit priuatus

ipso

ipſo iure quacunq; adminiſtratione per decennium.
Qui falſificauerit litteras, aut ſigillum Prioris Genera-
lis, infamis, & inhabilis ad quodcunq; Officium per-
petuò exiſtat, & carceri mancipetur per annum, à qui-
bus pœnis abſolui non poſsit, niſi ab ipſo Generali.
Qui inobediens fuerit Prouinciali per menſem, ei pu-
blicè ueniam petere cogatur: deinde exulet ab eius
Prouincia per quinquennium, & ipſo iure per idem
tempus ſit priuatus uoce actiua, & paſsiua: quas pœ-
nas Generalis non poſsit remittere; ſed remiſsio per-
tineat ad Capitulum Generale.

De Iudicijs. *Cap. XXXVII.*

Qvamdiv in carne uiuimus, contingit, ut quan-
doque ſecundum carnem uiuamus, opera ue
rò carnis cohiberi uix poſſunt, niſi adhibita
pœna tanquàm medicina: quare neceſſaria eſſe cogno
ſcitur iuſtitia punitiua. Prior igitur Conuentualis, ad
quem pertinet exceſſus leuis, & grauis culpæ corrige-
re nullo ſeruato iuris ordine, ſed ſola facti ueritate in-
ſpecta, extraiudicialiter procedat ad correctionem ſi-
ne ullo ſcripto: delinquentibusque pœnam imponat
iuxta decreta Cap. 33. & 34. Neque ab eo, quod Prior
pro dictorum exceſſuum emendatione, ſiue punitio-
ne ſtatuerit, quiſquam reſilire, aut appellare (etiam
prætextu grauaminis) ad quemcunque ualeat; ſed om
nino impoſitam pœnitentiam nulla adhibita excuſa-
tione peragere teneatur. Nec tamen propter impoſi-
tam pœnam à Priore ob leuem, aut grauem culpam,
quis

quis unquã intelligatur infamis, aut ad Officia ineptus; ſed habeatur quaſi, qui impoſitam pœnitentiam propter obedientiam peregerit. ¶ Quod ſi contigerit Fratrem aliquem Priori inobedientem eſſe, non ſtatim illum, ut incorrigibilem, habeat, ſed mittat primùm ad eum aliquem ex ſenioribus, qui illum piis exhortationibus ad obedientiam hortetur, expectetque eum Prior, ſi fortè redierit ad cor per diem, quod ſi contumax fuerit, & pro culpa noluerit ſatisfacere, die tranſacto illi pœna duplicetur. Si autem in contumacia per dies quatuor perſeuerauerit, Prior eum, tanquàm reum grauioris culpæ, Prouinciali denunciet, eumque aut carceri includat uſq; ad mandatum Prouincialis, aut uolentem ad Prouincialem accedere, cũ ſuis litteris mittat. ¶ Exceſſus autem grauioris culpæ, aut grauiſſimæ Prior nõ corrigat; ſed tanquam res magni momenti Prouinciali inſinuet, interim tamen (ſi res uiſa fuerit, præſentaneum remedium poſtulare) de conſilio Diſcretorum delinquentẽ carceri mancipando, aut in Monaſterio relegãdo, prout neceſsitas, aut ſcandalum poſtulauerit. Prior igitur Prouincialis. cum acciderit delictum grauioris, uel grauiſsimæ culpæ fuiſſe commiſſum, ad eius correctionem procedere debet ſummariè, ideſt ſeruatis ſolum ſubſtãtialibus ad iudicium ſpectantibus, ſed tamen in ſcriptis proceſſum conficiat. Et in iis, quæ grauioris culpæ ſunt, ſententiam ferat, in iis autem, quæ grauiſsimæ, procedat uſque ad ſententiam diffinitiuam excluſiuè; Totumque proceſſum, & cauſam per diffinitiuam ſententia terminandam deferat ad Generalem. ¶ Subſtantialia uerò ad quodcunque iudicium ſunt. Vt contra

aliquem non procedatur, nisi accusatum, denunciatũ, aut infamatum: ut absens citetur, testes examinentur cum iuramento, inauditusque non condemnetur, nisi fuerit contumax. ¶ Verum quoniam contingere potest, ut aliquid ad aures Iudicis perueniat, aut per accusationem: uel per denunciationem: aut per inquisitionem manifesto existente delicto, & incerto perpetratore: uel per inquisitionem, dum manifesta infamia persona laborat, clarè tamen non constante delicto. ¶ Si aliquid per accusationem delatum fuerit coram Iudice, ille accusatorem non admittat, si fuerit infamis, nisi fortè pro suo interesse ageret; ne qui trabẽ gestat in oculo festucam de oculo fratris eiicere satagat. Et siquis crimen alicuius in uisitatione scienter occultauerit, uelitque deinde eum accusare, non audiatur. Sed id agere ob calumniam præsumatur, & ueluti periurus puniatur. Neque etiam ad accusandum admittatur Nouitius, in iis, quæ ad Nouitiatum non pertinent. Neque accusati inimicus, de qua tamen inimicitia eius dicto non stetur, sed Iudicis arbitrio, an aliquis censendus sit inimicus, relinquatur. Neq; admittatur accusator, si tantùm dicat ab aliis se audiuisse, & dicere non possit ita esse, ut affirmat. Neque qui testes producere non potest, aut qui liuore uindictæ accusauerit. Intelligatur autem liuore uindictæ accusare, qui de eo, quod nec Cõuentui, nec accusanti ipsi ullam irrogat iniuriam, accusat. Atque ad lites tollendas prohibeatur accusato, antequam eius causa terminetur, accusare accusatorem suum. Et si contigerit accusatorem aliquem semel deseruisse accusationem, atque ab agendo contra reum spontè destitisse, prohi-

beatur

beatur iterum accusare. Et si quisquam socius criminis socium accusauerit, quod simul cum eo aliquod peccatum commiserit, illæ primùm tanquàm reus culpæ, quã commisisse ex ore suo confessus est puniatur: inquiratur deinde an uerum sit, quod ille deposuerit contra alium. ¶ Cum autem accusatus quis fuerit, non ferali animo, aut leuitate quadam Prælatus procedat ad carcerationem; sed meminerit tantò maiorem iniuriam carcerato innocenti inferre, quantò maiori ille fuerit insignitus honore, & fuerit grauioris delicti accusatus, ob crimen enim carceri mancipatus relaxatione uix reducitur ad famæ integritatem. Habeat igitur primùm à testibus informationem summariam, reum deinde (si fuga timetur) in carcere claudat, testiũ dicta in scriptis redigat, accusatum deinde interroget, & si confessus fuerit, puniat. Neganti autẽ, (quamuis testibus conuicto) defensiones non neget. Verum nisi se legitimè defenderit, uti conuictum puniat. Accusator autem, qui non probauerit, quod obiecerit, pœnam, quàm accusatus luere deberet, ipse patiatur. ¶ Si uerò per denunciationem delictum Superiori delatum fuerit, quoniam denunciator non tanquàm Iudici, sed tãquàm patri delictum refert, ut peccans emendetur, non subiacebit pœnæ talionis; sed tantùm testes nominare debebit, per quos reus conuinci possit, quos Iudex summariè procedens examinet, & si denunciatum reum delicti esse repererit, paternè corrigat, ei tamen (quamuis per testes cõuicto) defensionibus non denegatis. Denunciationem autẽ audire non debeat, nisi eius, qui fuerit boni nominis, & famæ. ¶ Si uerò contigerit, excessum grauioris, uel

uel grauissimæ culpæ fuisse commissum, cuius author ignoretur: Iudex non procedat, nisi in primis summariè illi constiterit delictum commissum fuisse. Quod cum certò sciuerit, omnes examinet, à quibus ueritatem cognosci posse, putauerit, & ab eis inquirat medio iuramento, ut unusquisq; dicat, quod sciuerit pro ueritate. Quod si per duorum ex interrogatis depositiones claras conuictus quis fuerit, interrogetur, & confessus iuxta constitutiones puniatur. Verum si negauerit, defensionibus illi assignatis, nisi se defenderit, & probauerit innocētem, ueluti in conuictum sententia proferatur. ℂ Si autem publica fama referente ad aures Iudicis perueniat, quemquam reum esse criminis, inquirat primùm an infamia orta fuerit à maleuolis, uel suspectis, aut infamibus: quod si ita repertum fuerit, infamatus absoluatur. Sed & siquis Fratrē reum esse criminis dixerit, & interrogatus se audiuisse dicat, nescire tamen à quo, ille ueluti infamiæ author puniatur. Quod & fiat, si mortuum, aut aliàs ita absentem, ut ab eo ueritas inquiri non posit, tanquam authorem adduxerit. Si autem infamia ortum habuerit à personis fide dignis, inquiratur per examinationem eorum, quos oportuerit, an uera sint, quæ publica fama referente ad Iudicē delata sunt. Quod si reus duorum testium assertione delictum commisisse deprehēsus fuerit, aut id ex ore suo fuerit confessus, puniatur. ℂ Si autem contra accusatum, denunciatum, uel inquisitum fuerint tantùm inditia, Iudex eum non absoluat, nisi prius inditia purgauerit. Inditia uerò sunt. Confesio extra Iudicium facta, propter quam nemo condemnari potest, sed tantùm inditij loco ha-

beatur, fuga: mala fama: conuerſatio cum malis homi nibus: iactatio de commiſſo delicto: minæ, quibus alicui timor incuſſus fuerit: pactum cum accuſatore factum, ut ab accuſatione deſiſtat: dictum ſocij criminis: uariatio, & inconſtantia, ac ſimul trepidatio: dictũ teſtis unius bonæ famæ. Propter inditia uerò nemo condemnari poteſt, nec eis ſtantibus abſolui, ſed debent purgari. Purgantur autem per inditia contraria, Fuga quidem per ſpontaneam præſentationem. Mala uita, aut fama, ſiquis ea olim laborauerit, purgatur, ſi probatum fuerit, reũ per tres proximos annos fuiſſe bonæ famæ, & inculpatæ uitæ. Similiter conuerſatio cum malis hominibus olim habita purgatur per ſequentem (ad minus per annum) habitam bonam conuerſationem. Dictum ſocij criminis purgatur, ſi reus ſit bonæ famæ, præſertim autem ſi ſocius mala fama laboret. Confeſsio uerò extra Iudicium facta, minæ, & iactatio purgantur, ſi reus ueriſimilem cauſam, propter quam falſum dixerit, allegauerit. ¶ Quæ uerò inditia per contraria inditia purgari non poſſunt, purgantur per torturam pro eruenda ueritate adhibitã, quæ tamen non ſit ſœua, id enim dedecet Religioſos, cum maximè nimia ſeueritas extorqueat crudelitate mendacium; ſed pro inditiorum purgatione, quorum aliqua ſunt leuia, & remota, quædam grauia, & propin qua, adhibebitur pro tortura (iuxta prudentis iudicis arbitrium) carcer, compedes, ferreæ manicæ, cibi, potusque ſubtractio, uirgarum, aut diſciplinæ percuſſio. Ad quem effectum in omni Conuentu ſit carcer non ſubterraneus, ſed in ſalubri loco poſitus, ubi delinquentes rei cuſtodiantur ad emendationem, non ad

interitum.

interitum. Et qui erga carceratos ita crudeles se osten derint, & immanes, eis ita adimendo cibum, ut propterea uires amittant, aut in grauem morbum incidāt, aut in discrimen uitæ inducantur, in futurum ab omni magistratu abiiciantur, tanquàm indigni cuiuscūq; regiminis. Et si mors propter hoc fuerit sequuta, se nouerint irregulares. ¶ Si autem contra accusatum, denunciatum, uel inquisitum aliquid legitimè probatū non fuerit, sed tantummodo ex deductis remaneat infamatus de delicto, indicatur ei purgatio Canonica ea manu sui Ordinis, quam superior arbitratus fuerit, ut cum ea se purget de crimine, de quo est infamatus. ¶ Testes uerò, per quos reus est conuincendus, non sint infames, nec conspiratores, aut loquentes de audito alieno, uel in suo dicto uarij, & inconstantes: aut singulares, uel criminis socij; aut Nouitij, præterquā in iis, quæ ad nouitiatum pertinent. Conspiratores autem dicuntur, qui ex pacto conuenerunt, ut ex ipsis unus accuset, reliqui sint testes, quorum testimoniū, & accusatio non solùm non sunt admittenda; sed etiā Iudex eos grauiter uelut impostores punire debet. Singulares testes dicuntur, quorū alter testimonium fert de uno actu, alter de alio eiusdem speciei; sed in diuersis temporibus factis. Infames sunt, qui ut Hæretici, uel de Hæresi suspecti abiurauerunt. Furti conuicti. Periuri. Qui in causa criminali falsum testimonium dixerunt. Qui in Apostasia permanserunt per annū. Blasphemi ex usu condemnati. Malefici. Conuicti de pessimo crimine. Qui moniales uiolauerunt, uel de monasterio extraxerunt. Qui aliquando condēnati fuerunt tanquam falsi infamatores. Falsarij litterarum, aut si-

gilli Superiorum. ¶ Quoniam autem appellatio, quæ in oppressorum remedium inuenta est, fit plerunque clipeus delinquentium. Sacri Concilij Tridentini uestigijs inhærendo statuimus: ut in causis uisitationis, habilitatis, uel inhabilitatis, correctionis morum, & cæteris criminalibus nulla detur appellatio, præterquam post latam diffinitiuam sententiã, uel habẽtem uim diffinitiuæ, seu à grauamine, quod per appellationem à diffinitiua reparari non potest. Quæ nihilominus appellatio causam quidem ad Superiorem deferat, uerum sententiæ exequutionem non impediat. Et cum prælatus non puniendi causa, sed in uirtute salutaris obediẽtiæ aliquid imponit, ab imposita obedientia quouis prætextu nemini liceat appellare. Ordo autem appellationis sit, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Diffinitores futuri Capituli Generalis, à quorum sententia si quis appellare uoluerit, omnibus iuris, & facti remediis, etiam per carcerationem, & quamcunque aliam coerctionem, illi stare compellatur. Qui uerò coram Superioribus criminis alicuius delati extra Religionem Iuristas pro cõsilio adierint, ipso facto ad omnia Officia sint inhabiles. Ne autem absentia iudicium impediat, si reus præsens in iudicio non fuerit, & tribus edictis uocatus Iudicem adire neglexerit, aduersus eum quasi in contumacem iudicari poterit. Nec appellatio locum habebit, cõtumacibus enim appellatio non est concessa. Et qui per litteras infamatorias sine nomine, schedulas, libellos, aut inscriptiones in pariete, uel in quouis loco aliquem diffamauerit, per tres mẽses carcerẽ puniatur, atq; utraque uoce, & quocunque Officio careat, donec fuerit

cum

cum eo dispensatum per Capitulum Generale. ¶ In imponendis autem pœnis meminerint Iudices, maiorem pœnã deberi accusato, quàm denunciato, uel inquisito, maiorem etiam conuicto, quàm confesso. Et pro delicto recenti, quàm antiquo, non tamen continuato. Sciant etiam in pœnas per constitutiones præscriptas, quæ per uerba præteriti temporis, aut per præsens subiunctiui exprimuntur, incurri ipso facto, etiã ante Iudicis sentẽtiã, ueluti cum dicitur, uoce careat, sit priuatus, aut cũ additur ipso iure, uel ipso facto, uel eo ipso, & alia id genus, quæ appellantur constitutiones latæ sententiæ. Verum antequàm quis pro tali habeatur, Iudicis sententia requiritur, per quam reũ esse delicti declaretur. Cum uerò exprimitur pęna per uerbum futurum, uel imperatiui modi, ueluti cũ dicitur Iudex condemnabit, pœnitentiam imponet, aut reus priuetur, uel suspendatur, & reliqua hmôi, quæ appellãtur ferendæ sententiæ, nõ intelligitur quis pręscriptã pœnã eoipso incurrisse, nisi Iudex eam imposuerit. Nulloq; modo Iudices Fratri delinquenti pœnam pecuniariam imponant, cum nihil proprij eis habere liceat: neq; ullus ob quantumuis flagitiosissimũ crimen ab Ordine proiiciatur. Et ubi ob cõtumacẽ, & manifestam rebellionem (cum scilicet iniunctam sibi pœnitentiam salutarem facere, uel implere recusauerit) in eum Superior animaduertere coactus fuerit, tũc perpetuò, uel ad tempus pro facinoris qualitatẽ ad triremes condemnetur. Quoniam uerò interdum contingit, ut Religionis Fratres ab Officio Sanctissimę Inquisitionis, siue ab alio foro extra Religionem iudicentur; expensæ, quæ tunc fient, soluantur à Conuentu,

cuius

cuius ille erit filius: in primis autem ex illis, quæ eius intuitu ad Conuentum peruenerunt.

De Apostatis. Cap. XXXVIII.

APOSTATAS dicimus, qui Ordinis, & Religionis susceptæ desertores existunt, quibus & suæ sunt à sacris legibus iniunctæ pœnæ; ne crimen adeo detestabile impunitum remaneret. Vt igitur melius, quàm fieri possit, à nostris Fratribus omnis tollatur occasio Apostatandi, & uagandi, primùm statuimus: ut quicunque facta professione sua sponte ex Ordine habitu Religionis dimisso discesserit, nisi spatio trium dierum ad obedientiam suorum Superiorum fuerit reuersus, & ab eis ueniam petierit, statim sit excommunicatus. Attamen quamuis per plures dies, menses, aut annos in Apostasia excommunicatus permanserit, si postea reuersus fuerit, recipiatur omnino, receptus autem ieiunet per annum bis in hebdomada in pane, & aqua, singulisq; hebdomadibus pariter per annum disciplina publica plectatur, careatque uoce actiua, & passiua, teneatque locum cum Nouitiis in mensa, & Choro, & sit inhabilis ad quæcunque Officia per decennium. Et si Sacerdos fuerit, non admittatur ad audiendas confessiones. Et si aliquo gradu fuerit insignitus, nomine, & priuilegiis eius nunquam gaudeat. Et ab his pœnis absolui non possit, nisi per duo Capitula Generalia. Si quis autem per plures annos in Apostasia permanserit, infamemq; duxerit uitam, recipiatur ad carceres pro criminis qualitate. Quod si impositam pœnitentiam remitti fauore secularium, cuius-

cuiuſcunque dignitatis exiſtant,procurauerit, in pœnam duplicationis eiuſdem pœnitentiæ eo ipſo incidat. Apoſtata autem non recipiatur, niſi à Generali Prouinciali,& Socio,uita quam extra Religionem duxit,& cauſa propter quam ab ea exierit, diligenter inueſtigata.Receptionis autem modus erit iſte. Congregatis Fratribus, & oratione cum Pſalmo. Miſerere mei Deus.peracta,interrogetur à Priore Generali, an uelit ad gremium Religionis redire, & ad obſeruantiam eius Regulæ, & conſtitutionum, qui, ſi aſſeruerit promittendo, quod in futurum obediens erit Superioribus, abſoluatur ab Excommunicatione, & Apoſtaſia, & aliis Cenſuris, atque ei iam deſcripta pœnitentia, ultra aliam ſalutarem peragendam, imponatur. Qui etiam extra clauſtra Religionis commoratus fuerit habitu retento, & licentia habita à Superiore,ſi uoluerit redire,abſque iniunctione alicuius pœnæ recipiatur; ſed non à quocunque: uerum à ſolo Prouinciali illius Prouiuciæ,cuius eſt filius, qui illi locum aſſignabit. Redeuntemque, ſi dum extra manſit, exceſſum aliquem commiſerit, iuxta regularem diſciplinam,ac ſi in Religione deliquiſſet, puniat. Receptus autem careat omni Officio per triēnium, ſi autem conſtet, eum honeſtam,regularemque duxiſſe uitam, ut Religioſos decet, poterit cum eo ad Officia diſpenſari à Priore Generali,uel Prouinciali, præterquàm ad Generalatus,Prouincialatus, & Sociatus dignitatē, qua in re ſeruetur id, quod ſuperius ſtatutum eſt in Cap. 25, 27.& 28.Etiam ſi is permanſerit de licentia Superioris lector, aut aliàs ad obſequium Monaſterij alterius Religionis,Prælati, aut cuiuſcunque Principis.Vt

autem

Ex Cōc. Tri. Sef. 25. c. 20. de Reg. & Mon. autem omnis tollatur occasio uagandi, [nulli detur licentia deponendi, aut occultè ferendi habitum Religionis quouis prætextu, aut quæsito colore,] licentiam autem manendi extra claustra habitu professionis retento, & si, quàm fieri posit, omnino negare debeāt Superiores, si tamen cogat necesitas, concedere eam posint, pro seruitio alicuius Prælati, Principis, aut Religionis. Solusque Generalis huiusmodi licentiam ob rationabilem causam in litteris exprimendam dare posit. Is uerò, qui exierit extra claustra licentia obtenta, pro uestimentis omnino utatur Tunica, Patientia, siue Habitu, Scapulari, & Corrigia secundum eam formam, qua utuntur omnes intra claustra manentes, & Cappa, aut saltem Mantello, usque ad talos longo. Nouerint autem qui extra claustra manent cum Generalis licentia, se ex decreto Sacri Generalis Concilij Tridentini Ordinariorum curæ, & correctioni esse subiectos. Verum si Superiores Religionis eos ad claustra reuocauerint, obedire omnino teneantur. Quod si à Superiore reuocentur, & illi post quindecim dies redire noluerint, pro Apostatis omnino habeantur, & Apostatarum pœnis nulla postea excusatione admissa subiaceant. Seff. 6. cap. 3.

De Ordine seruando. Cap. XXXIX.

CVIVSLIBET multitudinis recta institutio hoc potisimùm requirit, ut omnes ordinatè iuxta cuiusque qualitatem disponantur. Quod in Religione eò maximè opus esse conspicitur, quò præcipuè in ea tollenda sunt scandala, quæ propterea suboriri pos-

sent.

ſent. Idcirco in Capitulo Generali primus ſit Prior Generalis, deinde Procurator Ordinis in Romana Curia, poſt quos locum teneant Diffinitores, deinde Prouinciales, poſtque eos Magiſtri Generalatus Officio perfuncti, poſtremò Socij reſidentes ſecundum dignitatem Prouinciarum, quarum hic eſt ordo. Tuſciæ, Romanæ, Ramandiolæ, Lombardiæ, Marchiæ, Taruiſinæ, Venetæ, Mantuanæ, Ianuenſis, Neapolitanæ, Narbonenſis, Corſicæ & Sardiniæ. In Capitulo uerò Prouinciali primus aſsideat Generalis, ſiue eius Vicarius, Prouincialis deinde, Socius, Diffinitores, Magiſtri, Priores, cæterique deinde ſecundùm grados ſuos. Et ſi Prouincialis in altera Prouincia fuerit, ille ſemper teneat locum poſt Prouincialem Prouinciæ, & ſi fuerint duo præcedat alter alterum ſecundùm ordinem Prouinciarum. Socius inter uiſitandum ſemper locum teneat poſt Prouincialem, ſiue præſente, ſiue abſente Generali: extra uerò uiſitationis tempus locum habeat aliàs ſibi competẽtem. Magiſtrorum aũt locus ſit poſt Priorem Conuentus, & ſe inuicem præcedant ſecundùm tempus promotionis ſuæ: Baccalaureus Conuentus immediate ſequatur Magiſtros: reliqui Baccalaurei non præcedant quinquaginta annis maiores, & inter ſe ſeruent ordinem promotionis: & qui ſimul promoti fuerint, quemadmodum ante promotionem, ita poſt eam præcedant. Sacerdotes autem inter ſe ſeruẽt ordinem ſecundum tempus ſuſcepti Sacerdotij: Diaconi Diaconatus; Subdiaconi Subdiaconatus. Reliqui ſecundùm tempus emiſſæ profeſſionis. Ita tamen ut futuri Clerici, Clericalemq; deferentes Coronam poſtquàm profeſsionem emiſerint, Conuerſos præce-

dant. Vbi in eadem ciuitate fuerint duo Religionis Conuentus, in publicis procesſionibus eant, aut ſimul, aut ſeparatim pro locorum antiqua conſuetudine.

De Capitulo Conuentuali. Cap. XL.

CApitvlvm Conuentuale congregetur à Generali, uel Prouinciali in uiſitationibus, & quotieſcumque illis uiſum fuerit pro emendatione morum, & exceſsibus corrigẽdis. Congregetur autem à Priore Conuentuali pro electione Officialium domus, pro negotiis publicis Conuentus, & pro correctione morum, quoties illi uiſum fuerit. Qualibet tamen ſexta feria (niſi iuxta cauſa impediente) ſemper congregetur: atque in eo Fratres ſuas culpas dicant, illiſque pœnitentiæ ſalutares iniungantur, ac ſiquæ corrigenda fuerint corrigantur. Deinde Prior hortetur Fratres ad uitæ profectum, ad pacem ſeruandam, & ad diſciplinam regularem. Commendet poſthæc illorum orationibus ſtatum Sanctæ matris Eccleſię, Summum Romanum Pontificem, Illuſtriſsimum, ac Reuerendiſſimum Ordinis noſtri Protectorem, Priorem Generalem, atque Prouincialem, & omnes totius orbis Chriſtiani Principes, & animas Fratrum defunctorum, Religioniſque benefactores uiuos, ac mortuos. Dum autem congregatur pro negociis publicis Conuentus, aut pro electione Officialium, uocem non habeant, niſi qui in eo conuentualiter ex obedientia Prouincialis manſerint, ſintque in Sacris Ordinibus conſtituti, & aliàs ad ferenda ſuffragia non inhabiles, excluſis

omnino

omnino priuatis uoce actiua, manentibus extra claustra, etiam cum licentia, Profesſis ante adeptum Subdiaconatus Ordinem, Conuerſis, atque Nouitiis. Antequam autem ad electioné Officialium procedatur dicatur Hymnus. Veni creator Spiritus. & Oratio de Spiritu Sancto. Deinde proponatur uocalibus quid ſit agendum in Capitulo, moneanturque, ut Deum præ oculis habentes eligant uiros idoneos ad Domus Officia obeunda, Poſt hæc Superior, deinde reliqui ſecundùm gradus ſuos ſi uoluerint aliquem proponere eligendum ad Officium, accedentes ad Superiorem nominent. Procedatur poſtea ad electionem per ſecreta ſuffragia, & qui plura uota ſupra medietatem habuerit, ille electus intelligatur, ac publicetur quot uotorum fauore electus fuerit. Atque à Superiore ſigno Crucis adhibito confirmetur. Quod ſi nullus electus fuerit, utpotè omnibus infra medietatem uotorum pro ſe habentibus, iteretur alio tempore Capitulum, idque toties fiat quotidiè, donec aliquis remaneat electus: interim tamẽ Prior de alio prouideat. Quamuis autem in Capitulo Conuentuali omnes Officiales Domus eligantur, qui tamen bona adminiſtrant. Vt Sindicus Depoſitarius, & Procurator ſint ex decreto Sacri Concilij Tridentini amouibiles ad nutum Generalis, ſiue Prouincialis.

Seſſ. 25. ca. 2. de Reg. & Mon.

De Capitulo Prouinciali. Cap. XLI.

CAPITVLVM cuiuslibet Prouinciæ fiat ſingulis quibuſq; annis in illa, & loco per Prouincialem ſtatuendo, & tempore per Generalem præſcribendo, dũ

tamen omnium Prouinciarum Capitula intra duos menſes poſt Paſcha celebrentur, atq; in eo uocem habeant Generalis, Prouincialis, Socius, Magiſtri, & Priores Conuentuum principalium; non Conuentuũ unitorum, cum ſuis Diſcretis, & Baccalaurei, qui tamen intra clauſtra Religionis manſerint. Excluſis omnino Magiſtris, & Baccalaureis extra clauſtra (etiam cum Superiorum licentia) manentibus. Et ne expenſis ſuperfluis Prouincia aggrauetur, præter hos nullus ad Capitulum accedat non uocalis, niſi cauſa cognita, & in ſcriptis probata, atq; expreſſa à Prouinciali. Qui autem contra huiuſmodi præceptum facere præſumpſerit, ſtatim à Capitulo expellatur, & inhabilis ſit ad Officia obtinenda in illo. Nullus etiam uocalium, præter Priorem Generalem, Prouincialem, & Socium accedere poſsint ad locum Capituli, niſi pridie ante ſtatutum diẽ, præterquàm cauſa expreſſa, & probata in ſcriptis per Prouincialem. Aliter uerò accedentes uoce in Capitulo ipſo iure careant. Capitulo interſit omnino Generalis, aut per ſeipſum, aut per Vicariũ ab eo ad hoc munus deputandum per litteras ad Capitulum directas. Die autem Capituli aduenięte, in aurora dicatur Miſſa de Spiritu Sancto, cui interſint omnes uocales, qua completa habeatur à Generali ſermo de Reformatione cum admonitione ad correctionem morum Prouinciæ, & Conuentuum, & ad augumentum Diuini cultus, atque ad eligendum Officiales, qui ad Prouinciæ, & Conuentuum adminiſtrationem ſint apti. Leganturq; litteræ Capituli, quibus perlectis coram imagine Beatiſsimæ ſemper Virginis Mariæ genuflexi omnes ſine cantu deuotè dicant, Salue Regina. Cum

uerſ.

uerſ.& Oratione eiuſdem B. Virginis. Deinde recenſeantur à Prioribus nomina Fratrum illo anno defunctorum,& fiat communis abſolutio cum Pſalmo. De-profundis.Verſic.& Oratione Abſolue.Recenſeantur pariter à Prioribus ſingulorum Conuentuum benefactorum uiuentium nomina, fiatq; pro eis communis oratio cum Pſalmo. Deus miſereatur noſtri. Verſ.Saluos fac ſeruos ſuos. & Oratione.Prætende domine fidelibus tuis.Deinde fiat diligens Scrutinium vocaliũ, de quorũ habilitate,uel inhabilitate,ſi orta fuerit controuerſia Generalis cum Prouinciali,& Socio ſummariè determinent,& qui non fuerint iure uocales,exeãt de loco Capituli. Quibus peractis eligantur quatuor Diffinitores, quorum duo tantùm ſint Magiſtri, reliqui duo Magiſterij gradum non habeant. Omnesque ſint ætate, modeſtia, & prudentia inſignes, quique in præcedenti Capitulo eodem munere functi non ſint. Eligantur autem hoc modo. Generalis primùm,deinde reliqui ſecundum gradus ſuos, qui aliquem ad huiuſmodi munus nominare uoluerint, ad Generalem accedentes,proponant,quos libuerit.Eorũq; nominibus in ſcripturam redactis, ad electionem per ſecreta ſuffragia procedatur, & qui plura uota ſupra medietatem habuerint, electi ſint, & publicentur addito numero uotorum, quorum fauore electi fuerint. Atque à Generali ſigno Crucis adhibito confirmentur. His electis Prior Prouincialis ſigillo, & libro conſtitutionum in manibus Generalis depoſito humiliter ueniam poſtulet de negligentiis, & culpis in Officio admiſsis. Et deinde exeat de loco Capituli. Et priores omnes renuncient liberè ſuis Of-

ficiis.

ficiis. Quibus peractis Prior Generalis dicat, ut si-
quis uelit excipere contra Prouincialem, excipiat.
Idque intelligatur de criminibus manifestis depo-
sitione dignis, & si talium delictorum conuictus fue-
rit, alius eligatur iuxta formam inferius asſignan-
dam, cuius Officium duret usque ad illud Capitu-
lum Prouinciale, quod antecedet proximum Capitu-
lum Generale. Si autē nullus excipiat, aut friuolæ sint
accusationes, siue exceptiones, confirmetur à Genera-
li adhibito signo Crucis. Posthęc Prouincialis, Socius,
& Diffinitores iurēt in manibus Generalis, se acturos
secundum Deum, & Conscientiam tùm in iudicandis
causis, tùm in Officialibus eligendis, & in aliis, quæ no
uerint ad animarum salutem, & profectum Prouinciæ
pertinere omni humano affectu postposito. Deinde in
aliquò loco congregati præsente Generali (si illi pla-
cuerit) semotis animi affectionibus inquirant à Discre
tis medio iuramento, an decreta prioris Capituli, & ui
sitationis exequutioni mandata fuerint, de cultu Di-
uino, obseruantia Regulari, & de bonorum tempora-
lium administratione: Interim dum alij Fratres in Ec-
clesiam ad Missas celebrandas eunt, ubi & Missam pro
defunctis Fratribus, & benefactoribus decantēt, Pro-
uincialis, Socius, & Diffinitores accipiant à Prioribus
in scriptis rationes accepti, & expensi pręcedentis an-
ni in quocunq; Monasterio, quas, Priores, qui non de-
tulerint, inhabiles sint ad Officia illo anno.. Quæ om-
nia ut commodius fieri poſsint, eo die nullus quauis
causa, aut quæsito colore Domo exeat. Deinde audiāt
causas, siquæ inter aliquos uertantur. Postea procedāt
ad examen promouendorum ad Baccalaureatus gra-

dum

dum iuxta formam Superius aſsignatam in Cap. 14. Poſtremo Prouincialis, Socius, & Diffinitores ſoli ſimul cōgregati conſideratis iis, quæ à Diſcretis, & alijs audierūt, ſiquæ uiderint in Prouincia, aut aliquo Conuentu reformatione indigere, corrigant, & in melius reforment. Et cauſis, quas audierunt, per diffinitiuam ſententiam finem imponant. Et neceſsitatibus Conuentuum conſideratis per ſecreta ſuffragia procedant ad electionem Priorum, Lectorum caſuum Conſcientiæ, Magiſtrorum Nouitiorum, Confeſſariorum Monialium, & Curatorum animarum. Exceptis tamē Prioribus pro ſecundo anno deputandis, quos ſine ſecretis ſuffragijs confirmabunt, niſi caſus aliquis emerſerit, propter quem ſecūdùm Ordinis inſtituta eorum aliquē oporteret abſolui. Non poterit autem quiſquā prorogari in eodem Monaſterio ultra biennium, niſi in Conuentibus non collegiatis, ubi ad aliud bienniū confirmari poterit ad locorum augumentum. Nec ullo modo fieri poſsit ad uitam alicuius Prioris deſignatio. Siquis autem Prior Officium pro ſecundo anno recuſauerit, nō poſsit eſſe Prior in alio Conuentu, niſi poſt triennium. Integrum tamē ſit Generali ius ſuum deſignandi Priores in Cōuentu Sancti Marcelli de Vrbe, & in Conuentu B. Mariæ Virginis Mergellinæ de Neapoli tantùm, qui tamen Priores, non poſsint eſſe niſi biēnales, ſicut & Priores omnes aliorum Conuentuum Ordinis. Electio uerò reliquorum Officialium in eiſdem duobus Conuentibus deputandorum ad ipſorummet Conuentuum Capitula liberè ſpectet. In cæteris autem prædicti duo Cōuentus Prioribus Prouincialibus ſubiecti exiſtant, & illorum uiſitationi, &

correctioni

correctioni ſubiaceant, ſicut alij omnes Conuentus Prouinciarum earundem. Seruetur item ius ſuum Capitulis Monaſteriorum creandi Priores in locis ſibi unitis, qui tamen in Capitulo Prouinciali uocem nõ habeant. Ipſi autem Diffinitores non poſsint in Capitulo Prouinciali, ubi Diffinitorum munus exercent, eligi in Priores. Omnibus autem, quæ ad Capitulum pertinent, in diffinitorio peractis Prouincialis redigat in ſcriptis ſententias latas, decreta de reformatione facta, & Officialium electionem. Et omnibus clauſis, ac ſigillo Prouinciæ obſignatis, omnia referat ad Generalem: qui cuncta conſiderabit, &(pro ut ei uidebitur) poterit electos confirmare, uel non confirmare, ſeu amouere, non tamen eorum loco alios ſubrogare, ſed id ab eiſdem electoribus fiet. [Pro confirmationibus autem, ſigillo, uel ſcriptura, aut quacunque alia cauſa pecuniæ non ſoluantur, nec in Officialium electione, aut confirmatione pactiones, ſeu promiſſiones ullæ intercedant.] Electione autem Officialium, & ſententiis à Generali confirmatis, omnia legantur, & publicentur. Poſthæc cantetur Hymnus. Te Deum laudamus. & ad Eccleſiam procedatur. Deinde Prior Prouincialis, & Priores omnes Conuentuales faciant profeſsionem Fidei Orthodoxæ, qua finita fiat confeſſio, & abſolutio communis, & iniungatur ſingulis, ut cum primùm ad domos ſuas peruenerint, dicant tres Miſſas: Vnam de Spiritu Sancto cum Oratione. Deus omnium fidelium paſtor, & rector, pro fœlici ſtatu, & conſeruatione Sanctiſs. D. N. Papæ, & Sanctæ Rom. Eccleſiæ. Aliam de B. Virg. pro augmento Religionis. Tertiam pro defunctis. Nullus tamẽ Priorũ diſcedat, niſi

ex Bull. Refor.

nisi prius habeat in scriptis nomina Fratrũ, qui in suo Conuẽtu illo anno fuerint assignati, manu Prouincialis subscripta. In Capitulo autem Prouinciali, quod im mediate præcedit Capitulum Generale, electis Diffini toribus quemadmodum supradictum est, Prouincialis, & Socius renuncient suis Officiis postulata uenia. Procedaturq; ad electionem noui Prouincialis, & Socij eodem modo, quo Diffinitores eliguntur, Prouincialisque, & Socius electi confirmentur à Priore Gene rali facto signo Crucis. Eodem etiam modo eligatur Diffinitor Generalis Magister in Theologia, qui non fuerit de Hæresi suspectus, nec eundem magistratum obierit in præcedenti Capitulo, sitq; illius Prouinciæ filius, aut in ea manserit proximè transacto quadriennio, & à Generali confirmetur. Eligantur etiam eodẽ modo quotquot placuerint Magistri præsentandi ad Generalatus Officium: Et alij pariter præsentandi ad Officium Procuratoris Ordinis in Rom. Curia. Postea congregentur Prouincialis, Socius, & Diffinitores ad ea facienda, quæ supra statuta sunt. Qui uerò ad Capitulum Prouinciale pro Discreto uocali mittendus est, debet & noīe, & re ipsa esse discretus, propterea prò Discreto nullus eligatur, nisi sit Sacerdos, & manserit in Religione saltem per decennium: atq; in illo Conuentu, cuius futurus est Discretus, resederit personaliter illo anno ad minus per sex menses cõtinuos, & qui aliàs non sit inhabilis ad reddendum testimonium ue ritati: neque fuerit Sindicus, aut Procurator eodem ipso anno. Ex illo Cõuentu, ubi fuerint ad minus duodecim professi, eligi posint duo Discreti, expensis publicis illius Monasterij ad Capitulum mittendi. Vbi

uerò non fuerint duodecim, ſed ſupra quatuor, unus tantùm Diſcretus mittatur. Vbi autem quatuor tantùm, ſolus Prior ad Capitulũ accedat, ne Domus Fratribus deſtituta remaneat.

De Capitulo Generali. Cap. XLII.

CAPITVLVM Generale celebretur de triennio in trienniũ loco, & tẽpore per Priorem Generalẽ ſtatutis. Intimeturq; per litteras patentes ab eodem Generali cunctis Prouincialibus per decem menſes ante. Neque in loco Capituli Generalis ullum Capitulum Prouinciale ſimul cũ eo celebrari poſsit. In Capitulo autem Generali uocem habeant Generalis, Procurator Ordinis in Ro. Curia, Diffinitores Generales, Priores Prouinciales nouem Prouinciarum, Magiſtri Generalatus Officio perfuncti, & Socij ex ſingulis nouem Prouinciis Ordinis: uidelicet Tuſciæ, Romana, Romãdiolæ, Lombardiæ, Marchiæ Taruiſinæ, Veneta, Mantuana, Ianuenſi, & Neapolitana. Et quoniam Prouinciæ duæ, una Narbonenſis, altera Corſicæ & Sardiniæ ob paucitatem Monaſteriorum, & longinquitatẽ itineris nimium defatigarentur, ſi ſingulæ tres Fratres mitterent, ſatis erit, ſi unaqueq; harum mittat unum nomine ſuo uocalem. Præter ſupradictos autem nullus habeat uocem in Capitulo Generali. Et ſiquis ex his uenire neglexerit, aut non potuerit, non poſsit uices ſuas alteri committere; ſed eius abſentia non obſtante, ab his qui intererunt Capitulum celebretur. Et ſi factę fuerint electiones cum ſupplemento abſentiũ, irritæ ſint, & nullius roboris, uel momenti. Adueniẽte autẽ die Capituli, in aurora cantetur ſolemniter Miſſa

de

de Spiritu Sancto cum Oratione, de Sanctiſs. Dei Genitrice Maria ſemper Virg. B. Auguſtino, & Philippo, cui interſint oẽs uocales. Qua abſoluta congregentur in Capitulo, & ſedeant ſecundũ gradus ſuos. Et Prior Generalis ſine uerborũ apparatu, legi iubeat litteras indictionis Capituli. Quibus perlectis coram imagine eiuſdem B. Virg. genuflexi ſine cantu dicant. Salue Regina. cũ uerſ. & Orat. Omnipotens ſempiterne Deus. Recenſeatur deinde numerus omnium Fratrum mortuorum illo triẽnio in qualibet Prouincia per Prouincialem eiuſdem, & fiat pro eis abſolutio cum Pſal. De profundis. Verſu, & Oratione. Abſolue. Fiat deinde oratio pro benefactoribus cum Pſal. Deus miſereatur noſtri. Verſ. Saluos fac ſeruos tuos. R. Deus meus ſperantes in te, & Oratione. Prætende Domine. Fiat deinde Scrutinium uocalium diligens, & qui non fuerint legitimè uocales exeãt de loco Capituli. Deinde Procurator Ordinis corã Generali genuflexus renunciet Officio ſuo: poſt quem Prior Generalis de ſupremo loco recedat, & coram Diffinitoribus genuflexus ſigillũ librumq; cõſtõnum in manus primi Diffinitoris deponens, quibus uoluerit uerbis, Officio renunciet, & liberè ab eo ſe eximat, humiliter ueniam deprecãs pro negligentiis, & culpis in Generalatus Officio admiſsis. Deinde procedatur ad electionem noui Generalis, ita ut ille, qui renunciauit, non poſsit iterum aſſumi, niſi poſt ſexennij uacationẽ. In electione autem hic ſeruetur modus. Primus Diffinitor admoneat Patres Capituli, ne quẽ Simoniacè eligant, aut ob amorem, timorẽ, uel alium humanum affectum: ſed iuxta Deum, & Conſcientiã illum pro Generali eligãt, qui uerè oĩum

pater futurus ſit,quique omnibus præeſſe, & prodeſſe ſciat. Deinde legat nomina Patrum, quæ ſibi fuerint præſentata per Prouinciales nominibus ſuarũ Prouinciarum,iiq; proponantur ſecundum ordinẽ præceden tiæ earũ.Et priuſquã ad electionem alicuius procedatur,audiãtur,qui uoluerint cõtra perſonam noĩatam, uel propoſitam excipere,& cauſa per Diffinitores q̃ ci tiſsime terminetur. Nominati aũt per Prouincias recuſare,ne in Generales eligantur,non poſſint, ſed Patres Capituli teneantur oẽs nominatos (contra quos nõ fuerit legitimè exceptũ)proponere ſecretis ſuffragiis eligendos.Igitur unoquoq; propoſito,ille qui plu ra uota ſupra medietatem totius Capituli obtinuerit, ſit Generalis, ac publicetur à primo Diffinitore quot uotorum fauore fuerit electus. Illeq; uocatus primũ publicè in eodẽ Capitulo Generali faciat Fidei Catho licæ profeſsionem iuxta formulã à S. Sede Apoſtolica traditam in manibus eiuſdem primi Diffinitoris. Deinde ẽt ſpecialiter(iuxta ordinationem Fęl.Recor.Clementis Papæ. VI.)corporale ad Sancta Dei Euangelia pręſtet iuramentũ,quod fidelis erit S.Rom.Eccle.San ctiſs.D.N.Papæ,eiuſq; ſucceſſoribus Canonicè intran tibus,quodq; in prouiſionibus,promotionibus,cõfirmationibus,repulſionibus,deſtitutionibus,& maioribus correctionibus faciẽdis, ſine acceptione perſonarum,ſecundùm Deum,& rectam Conſcientiam ſuã,& B.Aug.Regulam, & Ordinis conſtõnes, ac laudabiles conſuetudines illis non aduerſas, benè, & ſollicitè ſe habebit, & ſuum Officium fideliter exercebit. Et per hãc ſolã electionem,ita canonicè factã, Prior Generalis ſic electus intelligatur confirmatus, ac pro confirmato

mato à Sede Apostolica habeatur. Illiq; mox primus Diffinitor sigillum,& librum constõnum cõsignare teneatur, & eum in primum locum ponere,illiq; per manus osculum obedientiam præstare. Quo facto singuli similiter per manus osculum eidem obedientiam præstabunt.Deinde cãtetur Hymnus. Te Deũ laudamus. & ad Ecclesiam procedant oẽs, Deo gratias agentes. Cumque in Ecclesiam peruenerint, finito Hymno.Te Deum.Cantores dicant.Ora pro nobis Sancta Dei genitrix. Orationesque ab eodem Generali dicantur de B.Virg.de S.Aug.& B.Philippo. Et Generalis intimet omnibus uocalibus sub pœna priuationis utriusq; uocis per sexennium,ut nullus discedat à Capitulo intra tres dies à crastino computandos, quibus diebus hæc fient.Congregatis nouo Generali,& Diffinitoribus,is qui antea fuit Generalis,coram eis suæ administrationis,tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddat: ac illis det originalia acta uisitationis, processus factos, ac sententias per se latas, quæ deinde conseruentur in generali Archiuio Religionis in Monasterio S. Marcelli(ut præmittitur)cõstruendo.Audiant deinde Diffinitores præsente Generali(si adesse uoluerit) causas, siquæ fuerint inter Prouincias, Conuentus,uel personas particulares. Considerent etiam, siquæ ob causas emergentes occurrant de nouo constituenda, aut in constitutionibus declaranda, ut ea referre posint ad præsens Capitulum Generale. Tandemq; simul cũ Generali procedant ad promotionem Magistrorum, prout statutum est in Cap. 14. Et hæc omnia tùm die electionis Generalis,tùm duobus sequentibus posterioribus absoluantur.Tertio autem die iterum per Priorem

ex Bull. Refor.

rem Generalem Capitulum congregetur, eiq; proponătur, quæ Diffinitores iudicauerint esse pro bono Religionis de nouo constituenda, aut in cōstitutionibus obscura declarāda. Et quod maiori parti Capituli per secreta suffragia uidebitur, id constitutum,& declaratum habeatur. Tandem procedatur ad electionē Procuratoris Ordinis, propositis iis, qui per Prouinciales nomine Prouinciarū suarum fuerint præsentati. Eisq; omnibus secundùm ordinem Prouinciarum nominatis ad electionē per secreta suffragia (nemine ex propositis, cōtra quos non fuerit legitima exceptio, recusare ualēte) procedatur. Et ille, qui supra medietatem omnium uocalium plura uota obtinuerit, electus sit Procurator Ordinis in Rom. Curia. Isq; primum iuret in manibus Generalis, se fideliter acturū omnia, quæ ad eius Officium spectare constōnes decernunt. Deinde signo Crucis facto à Generali confirmetur, fiatq; ei per manus publici Notarij Procuratorium mandatū. Expletisq; omnibus, quæ ad Capitulum Generale spectant, cantetur Hymnus. Te Deum laudamus. Et ad Ecclesiam procedatur. Quo completo fiat cōfessio,& communis absolutio per Priorem Generalem. Iniunganturq; singulis Sacerdotib. Missæ tres. Prima de Spiritu Sancto pro fœlici statu,& conseruatione Sanctiss. D.N.Papæ, & S.Ro.Ecclesiæ. Secunda de S.Maria semper Virg. pro Religionis incremento. Tertia pro Fratribus,& benefactoribus defunctis. Et benedictione accepta à Generali, omnes quàm primum redeant ad propria.

De

De Constitutionibus. Cap. XLIII.

Constitvtiones hæ nullo modo unquã tempore mutentur; ſed eis permanentibus immotis (ſi caſus occurrerit, propter quẽ noua aliqua ſtatuta facere oporteat) poſsit Capitulum Generale nouas conſtitutiones (quæ tamen Sacris Canonibus, & Sacri Tridentini, ac aliorum Generalium Conciliorum decretis, atq; aliis Apoſtolicis, & præſentibus conſtitutionibus non aduerſentur) condere, & promulgare: quæ ſtatim, cum in Capitulo Generali fuerint promulgatæ, uim habere intelligantur, hisq; pręſentibus adſcribantur. Generalis uerò ipſe conſtitutiones totam Religionẽ, uel illius ſtatum concernentes nullatenus condere poſsit. Verum cum Prouinciali, & Socio edere, aut abrogare ualeat ſtatuta aliqua particularia, ad totam Prouinciam, aut ad aliquem eius Conuentum ſpectantia, quæ edita uim habere intelligantur, donec per eoſdẽ met, aut per ſucceſſores fuerint reuocatæ. Si uerò dubitatio aliqua ſuper conſtitutionum declaratione exorta fuerit, referatur ad Capitulum Generale, cuius declaratio in calce præſentium conſtõnum cõſcribatur, & omnino ſeruetur. Interim tamen uſq; ad Capitulum Generale declarationi Prioris Generalis omnes ſtare cogantur. Per has autem conſtitutiones, ſiue per earum declarationes faciendas, aut per conſtitutiones à Capitulis Generalibus condendas, nihil unquã derogatum intelligatur priuilegiis, & capitulis, Conuentui B. Mariæ Annunciatæ de Florentia illius regimen concernentibus, per R.P. Magiſtrum Iacobũ de Florentia noſtri Ordinis Generalem conceſsis, ac à

Sanctiſs.

Sanctiss.D.N.D.Greg.Papa XIII. per litteras in forma Breuis, sub datum Romæ apud S.Petrum die 22. Nouembris 1578. Pontificatus sui anno septimo con firmatis. Neq; instrumento cōcordiæ,& transactionis initæ cum Fratribus Prouinciarū Venetæ, & Mantuanæ,& in eo contentis cōuentionibus,& capitulis statū earundem Prouinciarum similiter concernentibus, & ab eodem Sanctiss.D.N.Papa D.Greg. XIII. per simi les eius litteras in forma Breuis, sub datum Romæ die 20. Aprilis 1574. Pontificatus sui anno secundo pariter confirmatis; sed illa omnia sint salua,& reseruata, ac integra,& illibata permaneant. Ne autem de ignorantia harum constitutionum aliquis se ualeat excusare. Prior Generalis, & Prouinciales librum cōstitutionum semper secum deferre teneantur, & Priores omnes Conuentuales in suo Conuentu similiter habere debeant. Superioresq; in uisitationibus, si inuenerint Conuentum aliquem constitutiones non habentem, Priorem Officio absoluant. Atq; in eisdem uisitationibus,& quandocunque opus fuerit,& Priores Conuentuum sæpius moneant Fratres omnes ad earum obseruātiam, ut in uita Regulari proficere possint, ad cuius etiam perfectionem cōsequendam sæpissimæ Fratres omnes preces fundant ad Deum, cui sit honor,& gloria in secula seculorum. Amen.

FINIS.